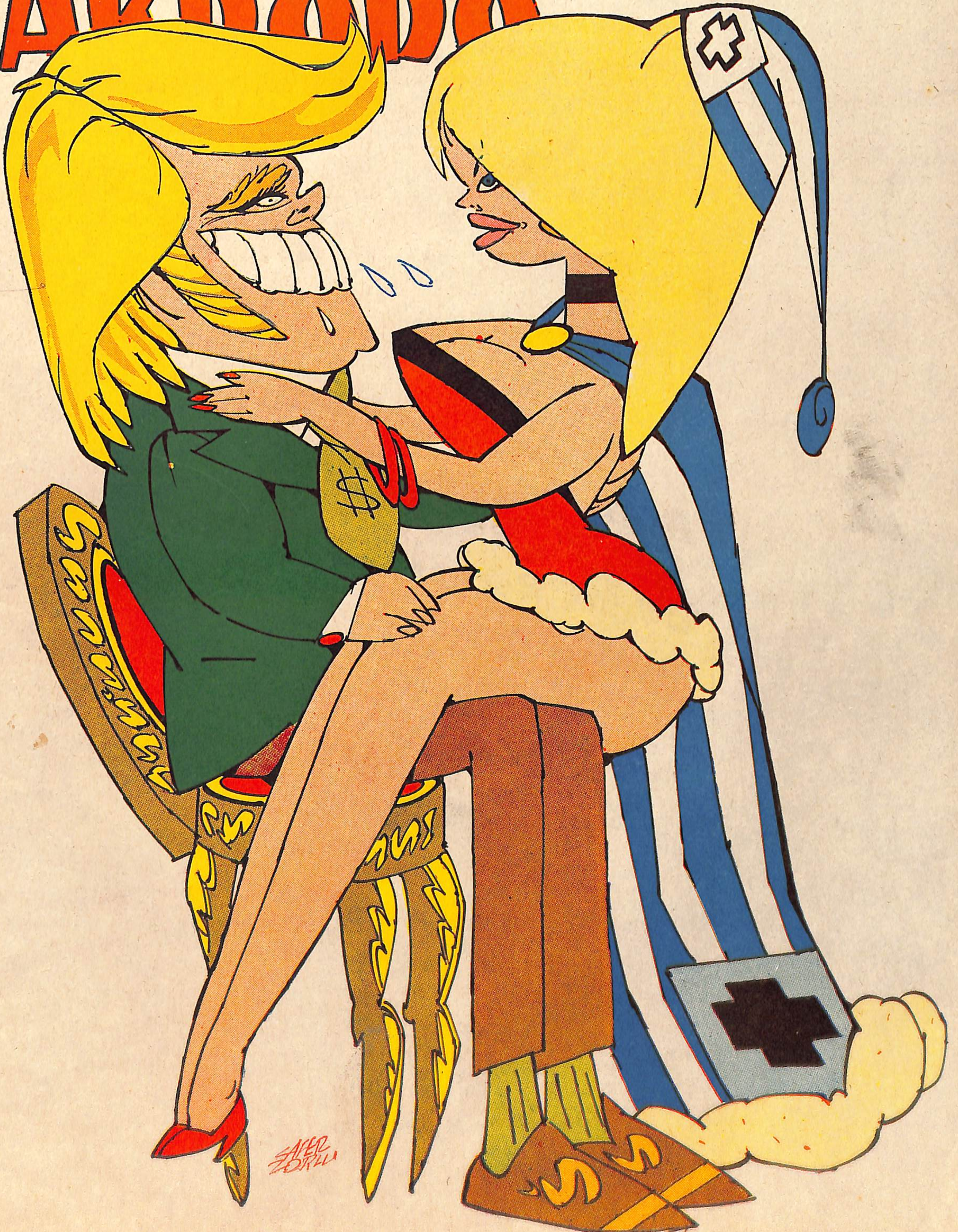
47-76

Akbaba

FISTIKÇI CARTER !

200000 TL
ev kredisidir

..o sıcak yuvanız
kendi malınız olsun istemez misiniz?
kısmetse olur demeden, oturup beklemeden
tasarruflarınız değerlensin,
mutluluğunuz devam etsin istemez misiniz?
yeni yapı tasarrufu sistemiyle;
paranıza hem faiz, hem de 15 yıl vadeli
200.000.- tl ev kredisi almak istemez misiniz?

TÜRKİYE
EMLAK KREDİ
BANKASI

Şubelerimizden broşür isteyiniz

(Basın: 60379 — A. — 20615 — 98)

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 47 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 17 Kasım 1976 — Fiatı 250 Kuruş

Biraz da kendimizi düşünelim

SON yıllarda dünya politikasında iyice söz sahibi olduk. 1974'de Kıbrıs harekâtıyla Yunanistan'a demokrasinin geri gelmesini sağlamıştık. Bu yıl da Carter'ı Başkan yaptık ve Amerika'da bir önceki yönetimin doğurduğu güvensizlikleri silme, Watergate'i ve Vietnam'ı unutturma, kısacası Amerikan demokrasisini rayına oturtma yoluna girdik.

Sözümüzü ciddiye almayan birkaç kişinin «Carter'ı biz mi Başkan yaptık?» diye sorduklarını görür gibiyiz. Zaten bizim söylediklerimizi ciddiye almayan birkaç kişi bulunur her zaman.

Elbette biz Başkan yaptık Carter'ı. Demokrat aday, Cumhuriyetçi rakibini milyonluk bir oy farkıyla geçmedi mi? Amerika'daki Yunan asıllı seçmenlerin sayısı da bu kadar değil mi? Üç yönlü Türk - Yunan anlaşmazlığı olmasaydı Carter Başkan seçilir miydi?

Şimdi, sağ elimizde sol elimizi sıkıp kendimizi kutlayalım ve düşünelim.

Gitti Ford, geldi Carter. Fil gitti, Eşek geldi Beyaz Saray'a. Şimdi ne olacak?

Önce, yılbaşına dek sürecek bir geçiş dönemi var kuşkusuz. Sonra Bay Carter geçip oturacak koltuğa ve Amerikan yönetiminde düşündüğü değişiklikleri gerçekleştirmeye başlayacak.

«Ford seçilmiş, Carter seçilmiş, ne farkeder?»

Amerikan kamuoyunun kendi kendine sorup durduğu soruydu bu, seçim öncesinde. Aslına bakarsanız, çok az şey farkedecek.

Sözgelimi Amerika'nın dış politikasında ne değişiklikler olacak?

«Bizim dış politikamız bugüne dek Kissinger tarafından yönlendirilegeldi,» diyor Bay Carter. «Ford'un dış politikayla ilgisi yoktu. Kissinger'in primadonnalığını yaptığı politika ise tutarsızlıklarla doluydu. Amerikan halkının temel özellik ve inançları bir yana bırakıldı. Ben, Amerikalıların dış politika ile derinlemesine ilgilenmelerinden yanayım.»

Sokaktaki Amerikalı soruyor:

«Türkiye bir ada, değil mi? Yeni Zelanda yakınında?.. Sizde afyondan başka bir şey yetişmez mi?»

Yetişmez olur mu? Çoban Sülü burada yetişmedi mi?

Başka ne değişiklikler yapacak Carter?

Yüksek düzeydeki yöneticileri değiştirecek örneğin. Kazanacağına baştan beri güveniyor olmalı ki, Time dergisinin dediğine göre, geçtiğimiz Temmuz ayında onüç kafası çalışır adamı kadro hazırlamakla görevlendirmiş. Bunlar da bin kişilik bir listeden bilgisayar yardımıyla yönetimin kilit noktalarına gelecek kişileri ve hükümet üyelerinden birçoğunu seçip ayırmışlar bile.

Carter deli değil. Zaten Amerikan yasaları bir delinin Başkanlık yapmasına olanak tanımaz. Bu yüzden Amerika'nın bizimle olsun, Yunanistan'la olsun, dünyanın öteki uluslarıyla olsun ilişkilerinin bir anda yön değiştirmesi beklenemez. Hele bize karşı açık açık Yunanistan'ın yanını hiç tutamaz.

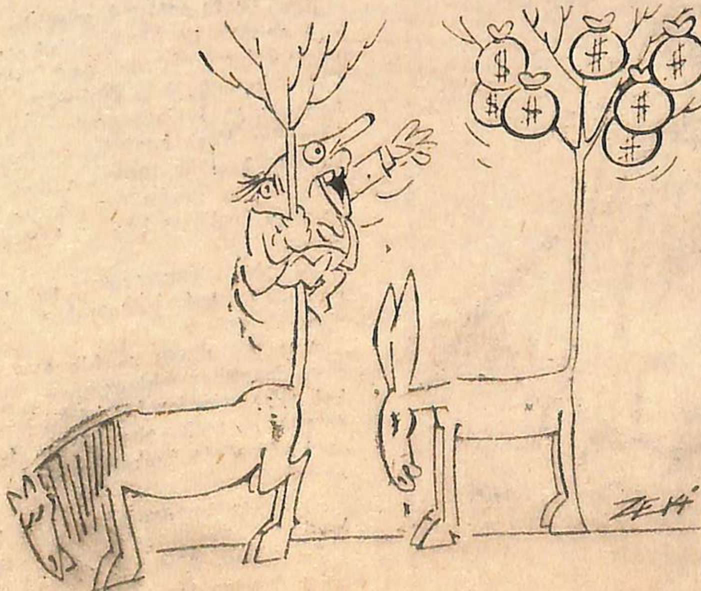
Bizi ilgilendirmesi gereken yönlerden biri, Carter'ın tasarladığı savunma bütçesi. Harcamaları kısma yanlısı olduğuna göre, sağı solu bilinmez Sam Amcamıza, ambargolu ya da ambargosuz, artık bel bağlayamayacağız.

Değişikliğin hemen olması beklenemez. Carter çabucak bir bütçe hazırlayamayacağından, 1977 yılında, ufak tefek değişmelerle Ford'un hazırladığı bütçeyi kullanacaktır.

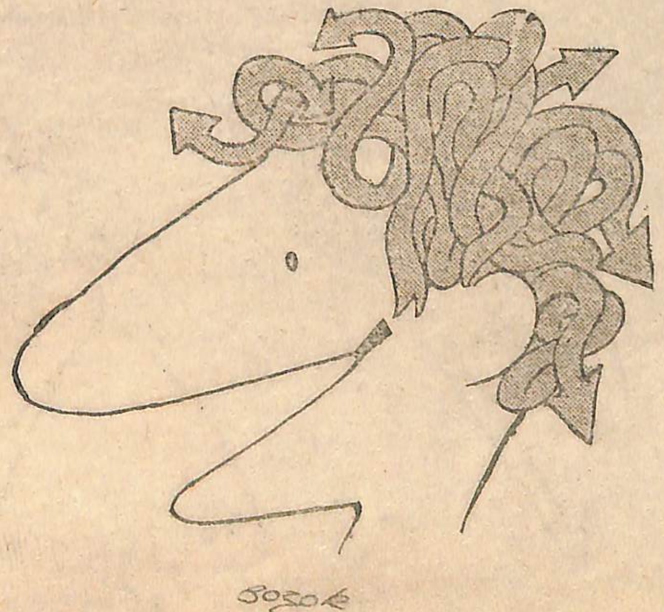
Bu da bize bir yılı aşkın bir düşünme süresi sağlayacak. Dileriz ki, bu süre içinde ağırlığımızı kendi sorunlarımıza verelim ve Yunan demokrasisini kurtarmak ya da Amerika'ya Başkan atamak yerine, kendi demokrasimizi kurtarıp doğru dürüst bir hükümete kavuşmaya çalışalım.

AKBABA

— Amerika'da seçimleri amblemi eşek olan Demokrat Parti kazandı —

— C.H.P. de Kurultay öncesi hizipler arttı. —

BORU değil, tastamam yirmi dokuz yılını vermiş bu mesleğe. Müdürümüzden bahsediyorum. Öyle baba adamdır ki bizim müdürümüz, dairemizde odacısından tutun, müdür yardımcılarına dek hepimiz severiz müdürümüzü. Nasıl sevmeyelim ki, bir günden bir güne incitmemiş hiçbirimizin kalbini. Herşeyi, inandırdıktan sonra kabul ettirmeğe çalışır. Hiç müdür gibi değildir, sanki bir arkadaş. Koltuğuna da çekilip oturmaz hiçbir zaman. Biz ne müdürler biliriz, çekilir fildişi kulesine, oradan dairesini yöneteceğini sanır. Aldanır elbette... Ama bizim müdür, bir bakarsınız bu odadadır, bir bakarsınız öteki odada bir bakarsınız odacıların arasında Hepimizle konuşur, dertlerimizi dinler, cartu curtu yok, tüm konuşmaları «Rica ederim» lidir... Hele bir arkadaştan bir isteği olsun, sıkılır, ezilir, büzülür, sanki görev vermiyor da angarya veriyormuş gibi davranır... Hiç uzun uzun anlatmağa gerek yok bizim dairenin müdürünü, kısacası baba adamdır...

İşte bu müdürümüz geçenlerde emekli oldu. Böyle insanlara, buyruğunda çalışanlar olarak ne yapsak az. Aramızdan bir kurul seçtik, para topladık. Müdür beyimize bir akşam yemeği vereceğiz, ayrı[illegible] bir de bizi hep anacağı bir hediye alacağız... Paralar toplandı, gün saptandı, hediye alındı, yemeğin yenileceği gazino belirlendi... İçimiz buruk, kolumuz kanadımız kırık, nasıl ayrılınır böyle bir müdürden? Sancılıyız ki nasıl sancı... Bir bir geliyoruz hanımlarımızla gazinoya dokunsan millet ağlayacak... Hele o müdür beyimizin masamızın baş köşesinde mahzun mahzun oturuşu yok mu, yürekler dayanır gibi değil. Ah ah, ne olurdu şu adamcağızla daha yıllar yılı çalışsaydık, gönderseydik bir yerlere, gençlik aşıları yaptırsaydık, kalbine güç katsaydık, aramızdan ayırmasaydık. Ama ah şu doğanın yaptığı, getiriyor insanı bir yerden sonra, silkeleyip atıyor, kalb başlıyor, böbrek başlıyor, prostat başlıyor, insan iş yapamaz duruma geliyor, dinlenmek istiyor... Ahhh ahhh... Baktıkça müdürümüzün yüzüne, ahlarımız yükseliyor...

— Yahu ne adamdı ne adamdı !

— Gelen gideni aratır kardeşim...

— Yok canım, Sadık bey gibisi bir daha yer yüzüne gelmez...

Müdürümüz bizlere baktıkça, belki de gözlüklerinin altındaki gözleri nemleniyor ama, biz neredeyse ağlayacağız...

Bir yandan yemeğin ilk menüsü çorbalar geliyor... Çorbaları içiyoruz ama, çorba mı içiyoruz, göz yaşı mı içiyoruz belli değil. Bazı bayan arkadaşlardan ağlayanlar bile var... Kızıyorlar da bazı arkadaşlar, böyle bir geceyi önerenlere, yâni ne gerek vardı böyle bir geceye, bizi üzmek, can evimizden vurmak için mi düzenlendi bu gece?. Müdürümüz emekli olduğunda çoktandır söylediği kente gideceğinde toplanırdık otobüsünün başında, yolcu ederdik, hiç olmazsa orada acımız üç beş dakika sürerdi, ya şimdi...

Çorbaları içtik, ardından et yemekleriyle salatalar geldi... Onlarla birlikte imam bayıldılar... Yok yok, [illegible]ala bu geceye içkisiz dayanılmaz... Şu müdürümüzün mahzun duruşuna bakın bir, içilmez de ne yapılır?...

Cebbar bey, az sonra yapacağı konuşma için öyle bir yazı hazırlamış ki, gündüz dairede okuduğunda, tüm bayan arkadaşlar hüngür hüngür ağlamışlar. Cebbar bey de ağlamış... Allahtan burada okurken ağlamasaydı bâri, o zaman tüm millet başlayacak ağlamağa...

İlk kadehler, müdür beyin, bundan sonraki yaşamında mutluluklar dileğiyle kalktı... Müdürümüz hiç içki içmez... Önünde ayran var, o da ayran bardağın kaldırdı... Boğazlarımızdan içki mi gitti, zehir mi gitti bilmiyoruz, oysa ki diğer zamanlar meyhanelerde içerken ne tatlı gelirdi bu zıkkım bize... Ama şimdi herşey boğazımızda düğümlenip kalıyor...

Haydar bey, müdür beyle ilgili anılarını anlatacak. Öyle anılar bulmuş çıkarmış ki hain Haydar bey, yok canım yok, kimsenin göz yaşını tutmasına olanak yok. Hele anıların içinde öyle bir tanesi var ki, tüm dairemizle ilgili, o anının içinde herkes kendini bulacak...

— Dayanılmaz arkadaşlar, içelim!..

İkinci kadehler kondu, birer yudum alındı... Hadi bey, yavaştan yanındaki Naci beye, bugünkü gazeteyi okuyup okumadığını sordu, önemli bir haber varmış. Naci bey okumuş, yavaştan yavaştan bir tartışmaya giriştiler... Öyle ya, biz buraya ölü yemeğine gelmedik ki böyle kaşlarımız çatık, yüreğimiz buruk oturalım... Itır hanım, Hülya hanımla, son aldıkları bilezikleri birbirlerine gösteriyorlar... Suat beyin karısı çoktandır görmediği Asaf beyin hanımına:

— Aman iyi ki Neclacım, böyle bir gece oldu da, bir araya gelebildik, diyor, yoksa sanki siz başka ildesiniz, biz başka ildeyiz...

— Ah şekerim, vallahi hep aklımdasın, bugün uğrayayım, yarın uğrayayım derken bir türlü... Ama biliyor musunuz, gece gezmesinde siz borçlusunuz...

Suat beyin hanımı, birasından iri bir yudum aldıktan sonra:

— Aaaa hayır şekerim, dedi. Asıl siz borçlusunuz... Anımsamıyor musunuz, hani size kardeşin geldiğinde...

— Hayatım ben onu saymıyorum ki...

Özden hanım, yanındaki Jale hanıma fısır fısır birşeyler anlatıyor, arada bir kahkahası ortalığı çınlatıyordu. Belli ki Belgin hanımı çekiştiriyorlar... Belgin hanım kocasından boşanıyormuş... Gözüne kestirdiği bir tane mi varmış ne?

Üçüncü kadehler içiliyor... Sigara dumanları savruluyor... Ömer bey sesini iyice yükseltmiş,

— Biz grev hakkını almadıktan sonra, diyor...

Diyor ama, yanındaki altı kişi mi, yedi kişi, hepsi birlikte konuşuyorlar... Kimin ne dediği anlaşılmıyor, bereket Ömer beyin sesi gür de, onunki anlaşılıyor...

Vicdan hanım birayı fazla kaçırmış, tuvalete gidiyor. Zaten Vicdan hanım dairede de sık sık tuvalete gider. Maksadı başka, kendini dairede sanıyor, tuvalete gitmeği kazanç biliyor. Bu arada tuvaletini tazeleyecek, dudağınını boyası bozulmuş...

Sami beyin sesi çok güzeldir, ara sıra dairede de asılır. Şimdi yine asılmış bir türküye, ama millet kafayı bulduğu için dinlediği yok, karışıyorlar, birlikte söylemeğe çalışıyorlar. Yaşlı başlı Kâmil bey de çanakla, kaşıkla tempo tutmuş...

O ne, bu tarafta Arzu hanım oynamağa başlamış bile... Mürüvvet hanım:

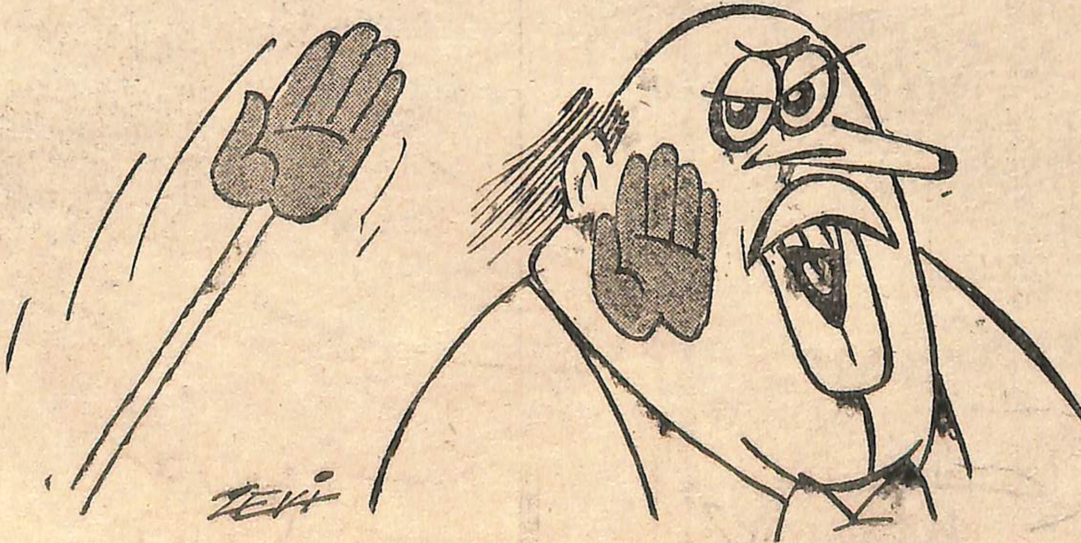
— Yahu içirmeyeydiniz şu kıza, yarım bardak birayla sarhoş olur, diye söyleniyor...

Ama onu dinler mi hiç Arzu hanım, dansözler gibi oynuyor... Erkek arkadaşlardan bir bölümü masalarından kalkmışlar, Arzu hanımın yöresinde halkalanmışlar, el çırpıyorlar...

— Yukardan, aşağıdan, hop hop hop!...

Fahri bey, Abdullah beyle dosyalar üzerine tartışıyor... Daha dü-

Demirel, «A.P.» Demokrat Partinin devamıdır» dedi.

— Yeter! Tarihi duyguları sömürme!...

zenli olmalıymış dosyalama sistemi. Bir daire demek dosya demekmiş... İlâhi Fahri bey, kalk da Arzu hanımı izle, nasıl göbek atıyor... O da nesi, Arzu'nun kızkardeşi de kalkıyor. Bir zaman iki kardeş birlikte oynuyorlar. Arzu, alanı, kardeşi Handan'a bırakıyor... Hemen bayanlar arasında fısıltılar yayılıyor:

— Koca arıyor bu kız kendine koca... Şuna bak şuna, nasıl kıvırıyor...

— Ay durmadan İlhan beyle gözleşiyorlar... Kızın gözünü İlhan beyden ayırdığı yok, ama hiç İlhan bey alır mı onu?

Kimi üçüncü kadehin dibinde, kimi dördüncü kadehin ilk yudumunu alıyor. İçkide hızlı bayanlardan bazıları, üçüncü bira şişesini açtırmışlar. Bir gürültü, bir patırtı, kadınlar hamamı ne ki bu veda töreninin yanında?. Ha gerçekten biz müdür bey için veda gecesi olarak düzenlememişmiydik bu geceyi?

Ömer beyin yumruğunun güm diye sesi çıkıyor, şişeler, bardaklar sallanıyor, ama oraya bakan kim?

— Arkadaşlar, bizim kurtuluşumuz...

— Aman şekrim, gördün mü, Allah aşkına şunun giydiği giysiye bak, ne denli rüküş... Bir de tafra atıyor, bin beş yüz liraya aldım diye. Bana getirsin bin beş yüz lirayı, bunun gibi on çuval alayım...

....

— Bu yıl Beşiktaş azizim!..

— Fener, Fener...

— Canım bize nesi fenerden, lâmbadan... Aslına bakarsanız, insanca geçinmek için bizim katsayının on sekiz olması gerekiyor...

— Vallahi yakında taşınıyoruz şekerim... Ah göreceksiniz, kirası bu oturduğumuz evden beş yüz lira fazla ama, güneş içinden çıkmıyor. Bir balkonu var...

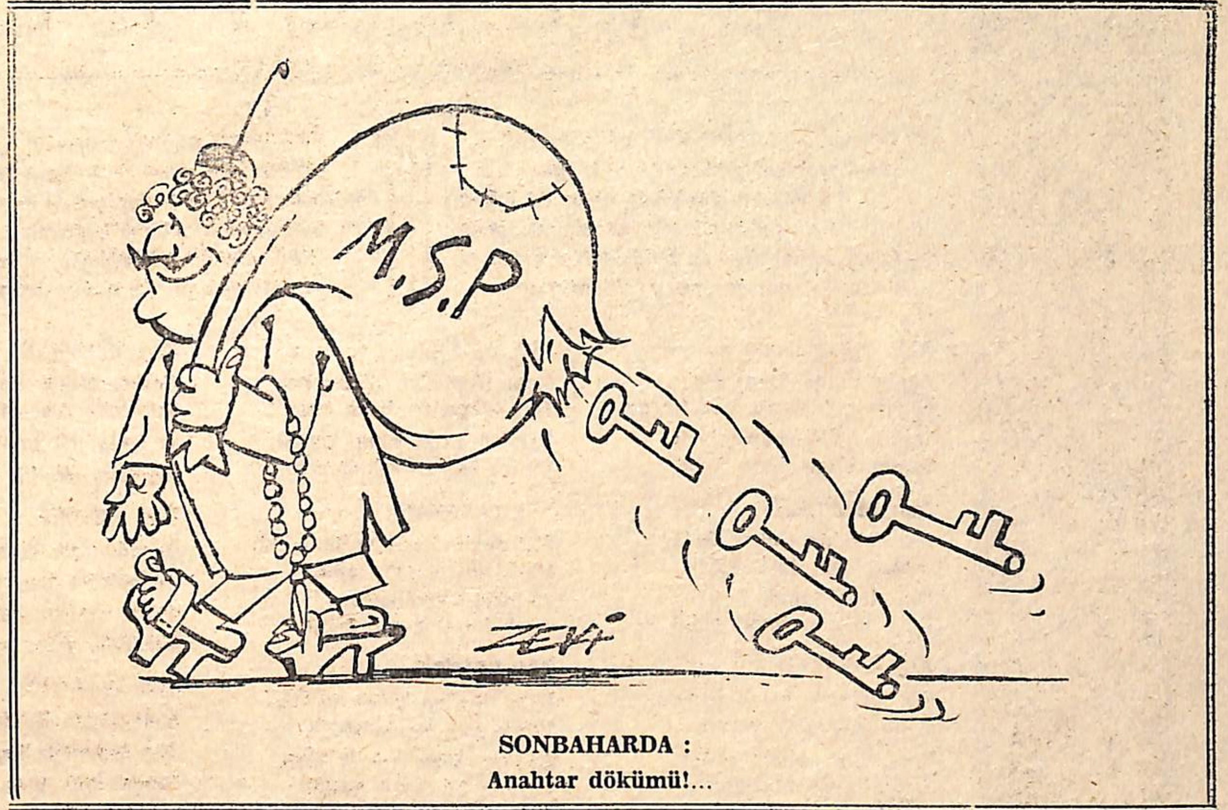
— Vallahi ben de söyledim Recai'ye, çıkalım bu evden dedim amma, dur hele hanım, martta şu maaşların ne olacağına bir bakalım, diyor...

....

— Yok yok şekerim, önce pudra şekerini katacaksın... On yumurta içine, beş kaşık un... Sakın margarin kullanma, tereyağı kullan. O zaman, öyle kabarıyor ki. Ben bir kezinde margarin kullandıydım da...

....

— Aslına bakarsan Mithat bey,

SONBAHARDA :
Anahtar dökümü!...

asıl biz yanlış yapıyoruz. Şimdi aslında öteki dairenin bize plânları göndermesi gerekir...

— Müdür bey, müdür bey oturdu yanımıza Mithat bey...

— Aaa müdür beyimiz, vallahi baba, şimdi içimiz, nasıl anlatsam, ha ne diyordum, şimdi öteki dairenin görevi aslında bu, ama bunu bizim üstümüze yıkıyorlar, ben şeyde çalışırken...

....

— Beyim beyim, kaşık oyunu öyle oynanmaz... Verin bakalım şuradan bana dört kaşık da ben size oynayayım...

— Al al al... Rezil et şunu...

— Haydi Orhan beeeey, görelim seni, bastır Şadan beyi...

— Oh oh oh aman oh...

— Bozkır dedikleri aman, küçük kasabaaa, oh oh aman oh...

— Kekliği düz ovada avlarlar...

— Yahu oyunbozanlık etme be Bahri bey, bozkır dedikleri küçük bir kasaba'yı söylüyoruz...

— Ben aklıma eseni söylerim...

— Anarşist!...

— Hey, garson bir büyük şişe daha...

....

— Yahu saat kaç?

— İkiye beş var...

....

— Müdürü gören var mı?

— Şimdi bir dakika kardeşim, Allahını seversen sen hak ver. Sen olsan Anadol'umu yeğlersin yoksa Murat'ı mı?

....

— Müdür nerde yahu?

— Ulan senin babandır, pis herif...

— Yahu ayıptır, yarın yüz yüze bakacaksınız, şimdi içkili içkili böyle birbirinizin kalbini kırmasanız...

— Müdür yahu, müdürü gören var mı?

— Saat kaç?

— Üçe on var...

— Ben var ya, ben iki şişe içsem, hık anlıyor musun, ben hiç sar sar sar hoş olmam kardeşim Hüsnü bey... Seni çok çok severim be, ağabeyimsin be.

— Müdür, müdürü gördünüz mü? Gören var mı müdür beyi yahu?

— Sen ölde, öleyim namussuzum...

....

— Ha müdür bey mi, on iki sularında bazı arkadaşlardan özür dileyip ayrılmış gitmiş, uykusu mu gelmiş nolmuş... Ha ne diyordum, kiloyla satılan deterjanlar var, onlardan alacaksın. Bizim hanım ellerimi bozuyor bu deterjan diyor ama, ona aldıran kim...

....

— Amma da erken gitmiş müdür bey yahu... Ha sahi Cebbar bey konuşmasını yaptı da yoksa biz farkına mı varmadık?

— Yok canım, körkütük sarhoş olmuş, bir koluna Ali bey, öteki koluna karısı girmiş, zorla taksiye götürmüşler...

— Pekiyi, Haydar bey anılarını anlatacaktı hani?

— Yaşlı adam, o kadar içerse. Böğrüne bir sancı mı girmiş ne aldı götürdüler.

....

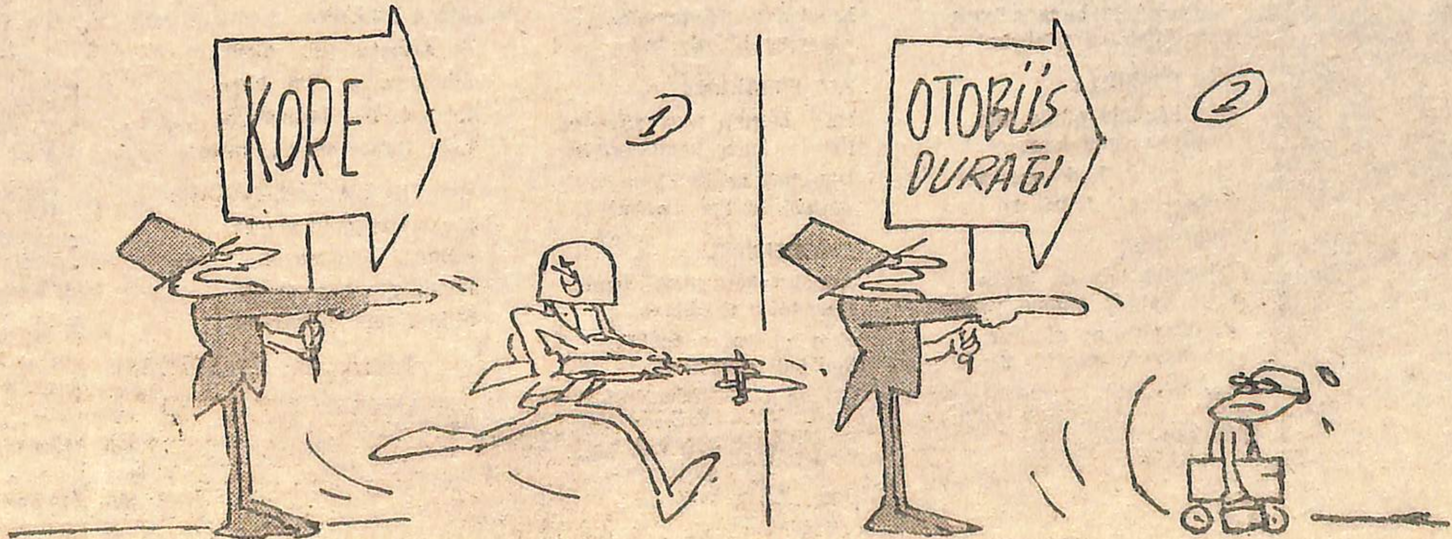
— Ay iyi geceler hayatım... Ne eğlendik ne eğlendik...

— Bak beklerim ha, cumaya günüm...

....

— Yahu Zühtü bey, biz bu gece ne için toplanmıştık buraya yahu?

Muzaffer İZGÜ

— Kore gazilerine ücretsiz seyahat hakkı tanınıyor —

T E M E L C İ L E R

Mukadder ÖZAKMAN

Çıkmış iki Temelci kırk milyonun önüne,
Maniler söyliyerek atışıyorlar gene.
Böyyük Türkiye'mizin onlar iki mimarı,
Hızla gelişmektedir gecekondu imarı.
Onlar temel atarken buldukları arsaya,
Dargelirli gülüyor cebindeki paraya.

Trilyonluk yatırım, görkemli okuz fokuz,
Memura sorarsanız katsayı hâlâ dokuz.
Kapitalist kalkınma ceplerdeki paradır,
Durmadan temel atmak bağrımızda yaradır.
Gelir dağılımıyla ağlayıp inliyelim,
Demokrasi gereği onları dinliyelim:

Aldı ERBAKAN :
Benim adım Necmi Hoca,
Gittim geldim üç kez Hacca,
Tesbih çekip besmeleyle
Temel attım koca koca!

Aldı DEMİREL :
Benim adım Çoban Sülü,
Isparta'dan, İslâmköylü,
Nehirlere temel atıp
Çölü yaptım baraj gölü!

Aldı ERBAKAN :
Din yolunda ve sağcıyım,
Yatıp kalkıp duacıyım,
Koalisyon bensiz olmaz,
Profesör ve hacıyım!

Aldı DEMİREL :
Profluğun bana sökmez,
Kimse senin nazın, çekmez,
Unutma ki yardımcımsın
Ben Başbakan, sen de Çömez!

Aldı ERBAKAN :
Bana çömez diyemezsin,
Peynir ekmek yiyemezsin,
Başvezirlik kavuğunu
Ben olmasam giyemezsin!

Aldı DEMİREL :
Bana karşı çıkıyorsun,
Canımı çok sıkıyorsun,
Koalisyon yaptın diye
Hep başıma kakıyorsun!

Aldı ERBAKAN :
Koltuk zevki tadacağım,
Temele harç katacağım,
Çatlasan da patlasan da
Ben de temel atacağım!

Aldı DEMİREL :
Bana çalım mı satarsın,
Durup durup ne çatarsın,
Yardımcımsın, iznim yoksa
Sen temeli nah atarsın!

Aldı ERBAKAN :
Hem hırslıyım, hem kinliyim,
Geri dönmem, yeminliyim,
Senin emrin bana sökmez
Ben Allah'tan izinliyim!

Aldı DEMİREL :
Sen benimle gitme inat,
Anahtarı yutar kırat,
İşte çukur, hodri meydan
Sıkı ise gel temel at!

Aldı ERBAKAN :
Sözlerini tart da konuş,
Çam devirip yapma yanlış,
Çekilirsem, ne olurmuş
Git Bayar'a sen bir danış!

Aldı DEMİREL :
Hem Cephe'ye oldun razı,
Ters düşersin bana bazı,
Benden fazla atma temel,
Va mı başka izah tarzı?

Aldı ERBAKAN :
Sağ kolunum, sen bunu bil,
Hakkı kabul edip eğil,
Atılacak temellerin
Artık hepsi senin değil!

Aldı DEMİREL :
Buna baştan karar verdik,
Yüzde elli senin dedik,
Benden fazla temel attın,
Bu işte biz kazık yedik!

Aldı ERBAKAN :
Demek sana batıyorum,
Temel zevki tadıyorum,
Nerede bir çukur görsem
Hemen temel atıyorum!

Aldı DEMİREL :
Bu hastalık bende de var,
Derdimizden kimler anlar,
Yolda hendek bile görsem
Elim durmaz temel atar!

Aldı ERBAKAN :
Yola kazma kürek konmuş,
Düşmanlar der atmasyonmuş,
En son temel attığım yer
Meğer kanalizasyonmuş!

Aldı DEMİREL :
Bir önsezi, bir önduyu,
Temelcinin budur huyu,
Benim temel attığım yer
Değilmiymiş meğer kuyu!

Aldı ERBAKAN :
Arsa marsa kalmaz dendi,
Temel atan bulur kendi,
Öyle temel attık ki biz
Arsalar da hep tükendi!

Aldı DEMİREL :
Plânları yaza çize,
Arsa kalmadıysa bize,
Bundan sonra temelleri
Atacağız biz denize!

Aldı ERBAKAN :
Hem atarım, hem yüzerim,
Kırkbir kulaç temel yerim,
Diğerleri senin olsun
Akdeniz'le Ege benim!

Aldı DEMİREL :
Atmaktayken temel gene,
Denizlerin tâ dibine,
Hora devam edecektir,
Ege'deki görevine!

Aldı ERBAKAN :
Temel atmak çok sürerse,
İşlerimiz rast giderse,
O kadarçok temel var ki
Denizler de bir bitersel

Aldı DEMİREL :
Söylüyorum döne döne,
Muhalefet hep tersine,
Hora devam edecektir
Ege'deki görevine!

Aldı ERBAKAN :
Kalkınmayı durduramam,
Ben temelsiz hiç duramam,
Temel için arsa yoksa
Tesisleri kurduramam!

Aldı DEMİREL :
Sanmasınlar biteceğiz,
İleriye gideceğiz,
Temel için arsa yoksa
Arsa ithal edeceğiz!

Aldı ERBAKAN :
Diyemezsin bana hayır,
Ortağını hemen kayır,
İthal malı arsalardan
Temellik yer bana ayır!

Aldı DEMİREL :
Sana arsa ayarlarım,
Böyyük Türkiye kararım,
Trilyonluk yatırımlar
Bırakılır mı hiç yarım?

Aldı ERBAKAN :
Muhalefet durulacak,
Çeneleri yorulacak,
Fabrikalar imal eden
Fabrikalar kurulacak!

Aldı DEMİREL :
Kötü yazı yazılamaz,
Bizsiz temel kazılamaz,
Küs olsak da, bozuşsak da
Milli Cephe bozulamaz!

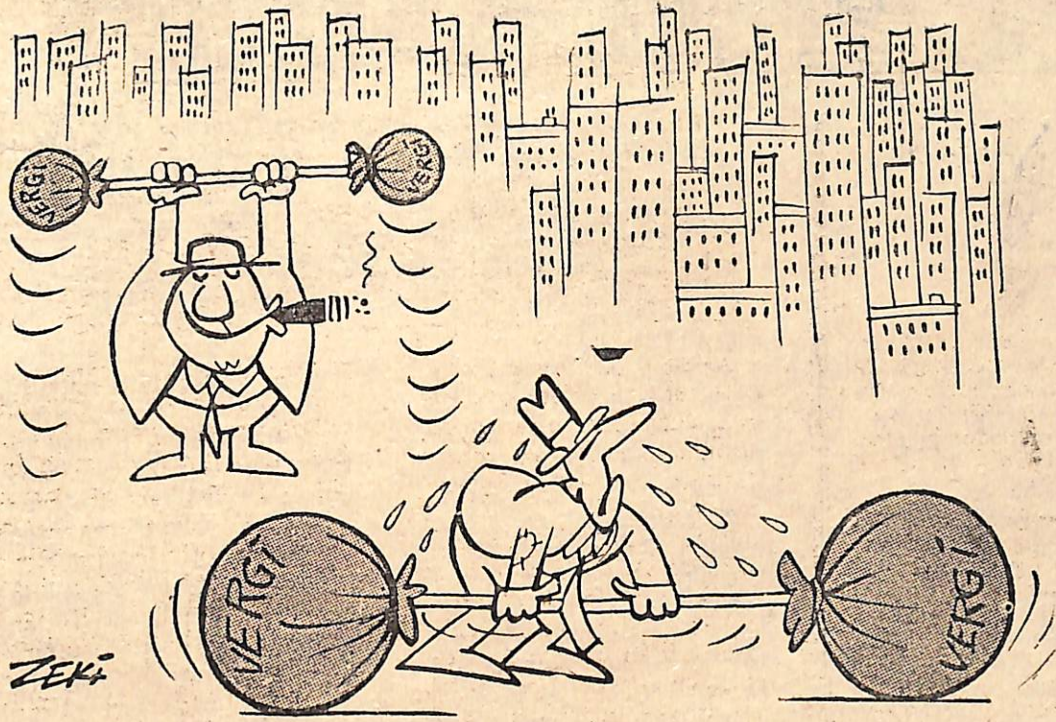
Aldı ERBAKAN :
Bu sözlerin ruhu okşar,
Müslümanlar dine koşar,
Kırılsak da, darılsak da
Milli Cephe ölmez, yaşar!

Aldı DEMİREL'le ERBAKAN :
Muhalefet gülmeyecek,
Halimizi bilmeyecek,
İkimiz diş bilesek de
Milli Cephe ölmeyecek!

Mukadder ÖZAKMAN

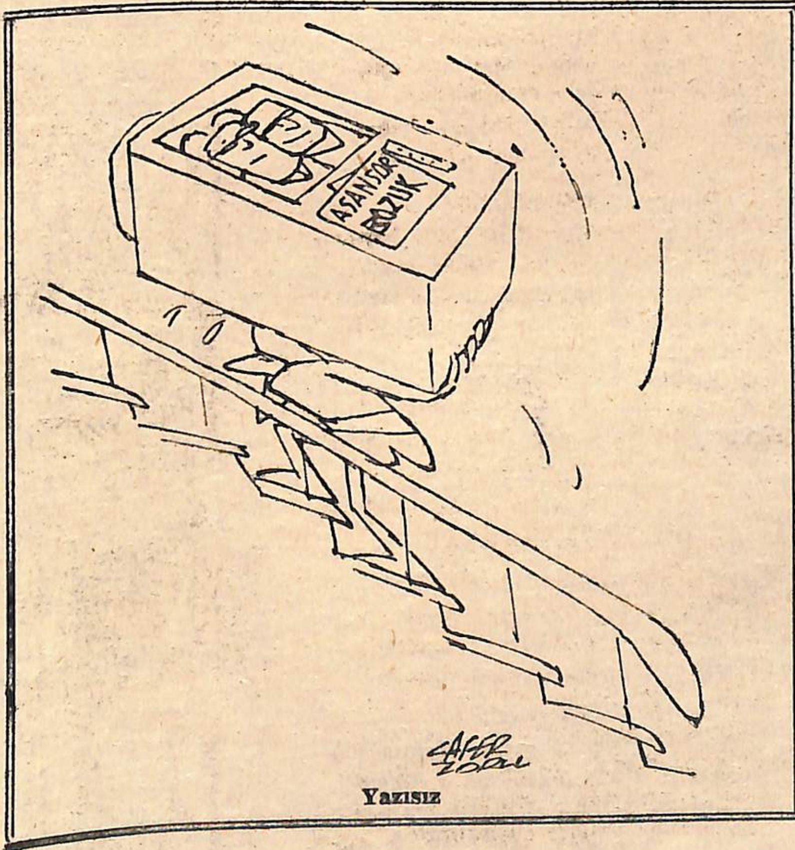

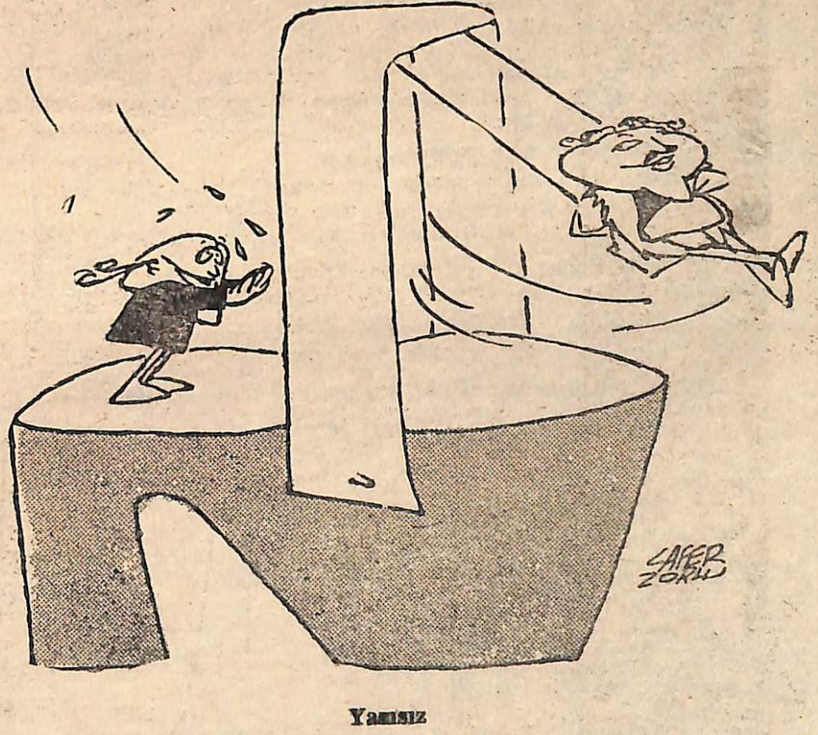
— Vergi adaleti isteniyor —

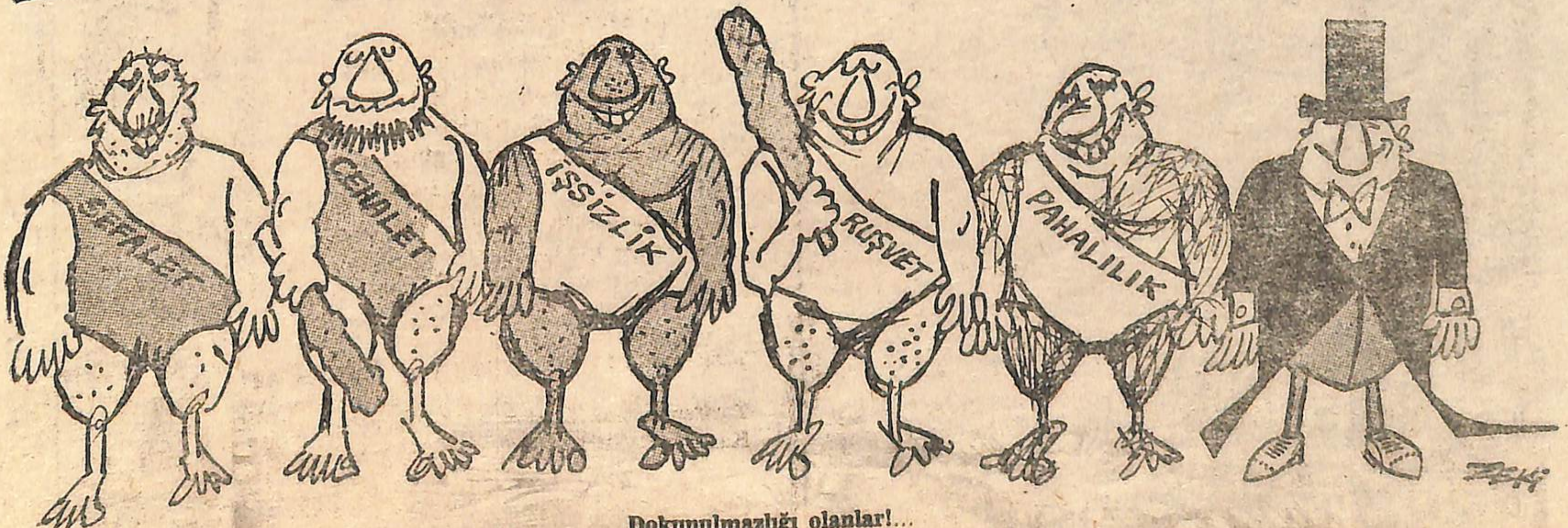
Uzay çağı!...

Yazısız

Yazısız

Dokunulmazlığı olanlar!...

HER TELDEN — Burhan ESEN — HER TELDEN

YAKACAK FİYATLARI DAHA YÜKSELİRSE

COPLARIN, ÇİVİLİ SOPALARIN YAKILMASINDAN KORKULUYOR

KIŞ yaklaştıkça, odun ve kömür fiyatları arttıkça MC. ilgilileri telaşlanmaya başlamışlardır.

Bu konuda yapılan gizli bir toplantıda yakacak sorunu tartışılmış, hükümetin gerekli tedbirleri vakit geçmeden alması önerilmiştir.

Söz alan M.H.P. li bir üye:

— Arkadaşlar, demiştir, yakacak fiyatları yükselmeye devam ederse savunma gücümüzü yitiririz. İktidarımızı tadına doyamadan bitiririz. Kış eli kulağında, nah şu dağın ardındadır. Yarın tosuncuklarımız titremeye başlayınca coplarını, çivili sopalarını solcuların kafalarına vuracak yerde sobaya atacaklar, sonra sırt üstü yere yatacaklardır:

— Ne yapalım, diyeceklerdir, budamadık başka çıkış. Kavga bitti gelince kış.

Buna meydan verilmemeli, yakacak sıkıntısı Kıbrıs işinden, Ortakpazar dalgasından önce giderilmelidir.

Kürsüye çıkan Millî Selâmetli ve de gayet heybetli üye ise konuşmasına:

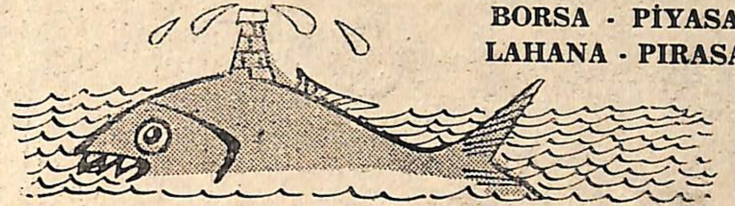
— Ateş olmayan yerden duman çıkmaz, titremesini ve kendine dönmesini bilen mücahit çivili sopasını soğuktan donsada yakmaz, diye başlayarak, devam etmiştir:

— Genelbaşkanımız ağır Sanayi dalgasını bırakmalı, önce odun, kömür fabrikalarının temelini atmalıdır. Yüz fabrika doğuya. Yüz tane batıya. İstemez plân, ödenek. İki kazma bir kürek. Başkana özel uçak. Kurbana bıçak. Memleket o zaman bol, bol yakacağa kavuşacak!..

AP. li konuşmacı, söze başladı daha acı:

— Copsuz, çivili sopasız yaşıyamayız. Onlar olmadan demokrasi yükünü sırtımızda taşıyamayız. Bize petrol bulsun diye. Horayı çıkardık Egeye. Gemi bizim. Deniz bizim. Kaptan bizim. Petrolde bizim. Copların, sopaların yakılmasından bu tekne kurtaracaktır bizi azizim...

BORSA - PİYASA LAHANA - PIRASA

ZEYTİNYAĞI

Bu sezon rekolte çok yüksek olduğundan piyasaya fazla mal gelmekte, bu yüzden fiyatlar durmadan yükselmektedir.

Tariş ilgilileri fazla yağlara tüketim alanı yaratmak, gerektiğini söylemektedirler.

Yağlı güreşlerin yeniden başlatılması önerilmekte, serbest ve Greko - Romen stiline son verildiği takdirde yılda en az ellibin ton yağın pehlivanların vücutlarına sürülmek suretile eritilebileceği ileri sürülmektedir.

BALİNA FABRİKASI

Dün Trabzona giden MSP. Genel Merkez kapıcısı Dursun Temel, hemşerilerini toplayarak:

— Ha buraya temel atayrum, demiştir. Sonra kendini yere atarak sözlerine devam etmiştir:

— Palina pavlikasi 2995 yılinda fealiyete geçecektir. Kapidan hamsi koyacağuz, bacadan Balina olarak çıkacaktur. Ha uşaklar, ne durayusunuz, alkışlasaniz ya, daaaa...

SÜT TE SÜT BULUNDU

Piyasaya arzedilen sütlerin o beyaz nesneyi veren hayvanların kapasitesini on misli aştığını gören ilgili ve ceket düğmeleri ilikliler araştırma yapmışlar, sonra hayretten sırt üstü yere yatmışlardır.

Yapılan tahlillerde sütlerin yüzde doksanında sütün izine de, tozuna da rastlanamamıştır. Yüzde onunda ise, inanılır şey değil ama, gerçekten süt bulunmaktadır.

PİSİ BALIĞI

Bir balıkçının küçük kedileri toplayarak:

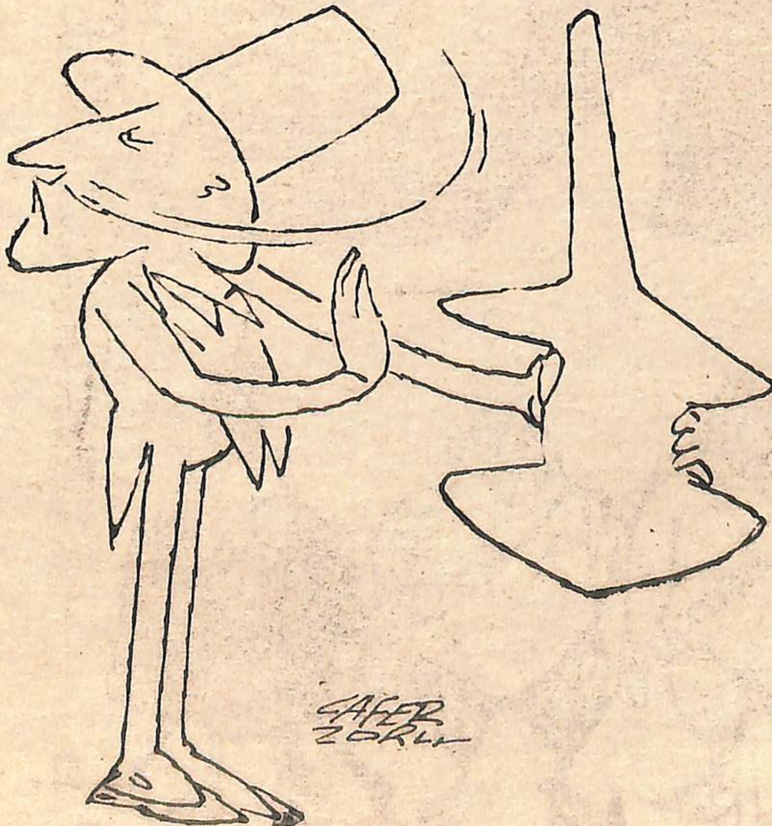
— Haydi canlı balık. Pisi balığı diye sattığı görülerek yakalanmış, sorguya çekilmiştir.

Balıkçı:

— Ben bunları damların üstünden toplamadım, olta ile denizden avladım, demiş ve ilâve etmiştir:

— Gerçek pisi balığı bunlardır. İnanmazsanız pisi... pisi... diye bağırın. İsimlerini bildiklerini, sesinize doğru geldiklerini göreceksiniz!..

Avrupa'da Kıbrıs isimli parfüm meşhur oldu — Gazeteler —

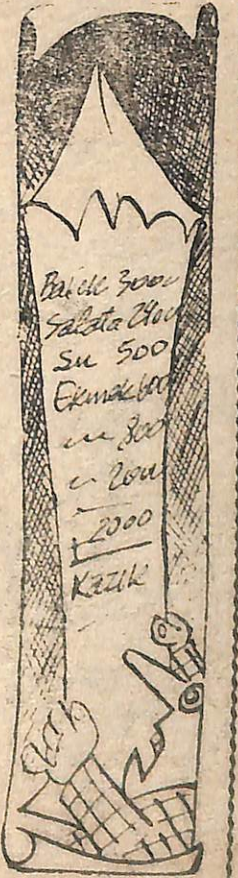

— Püfff! Barut kokuyor!...

Bir turistin mektubu

Hergele meydanında oteller sıra sıra
Hepsinde: «Yerimiz yok!», dendi: «Bakman kusura!»
«Tarife içi» bütün odalarımız dolu,
«Kâtibi görmektedir» işin tek çıkar yolu.
Anayasa değişir, çarşaflar değişmezdi,
Yatakların içine destursuz girilmezdi.
Restoranda patladı başlarımızda kabak,
Faturaya geçmişti kaşık, çatal ve tabak.
Hesabı isteyince garson biraz sırıttı,
«Bilgisayar topluyor» diyerek kırıttı.
Hesap değildi gelen bir ateşti, tıpkı köz,
Feleğimi şaşırdım puslaya atınca göz.
İki dilim ekmekten olunmaktaydı sual,
Listeye un olarak geçecekti bir çuval.
Bu marifete baktım bir süre alık alık,
Balina olacaktı yediğim küçük balık,
Garson, dedi; «Dua et, günlerden değil pazar.»
Tatil günleri bizim, kalemler hep çift yazar.»
Tarifemiz tazedir ekmeklerimiz bayat,
Kazık yemeden geçen günlere denmez hayat!

Burhan ESEN

AVANTA OSMAN

NURİ BİLGİN

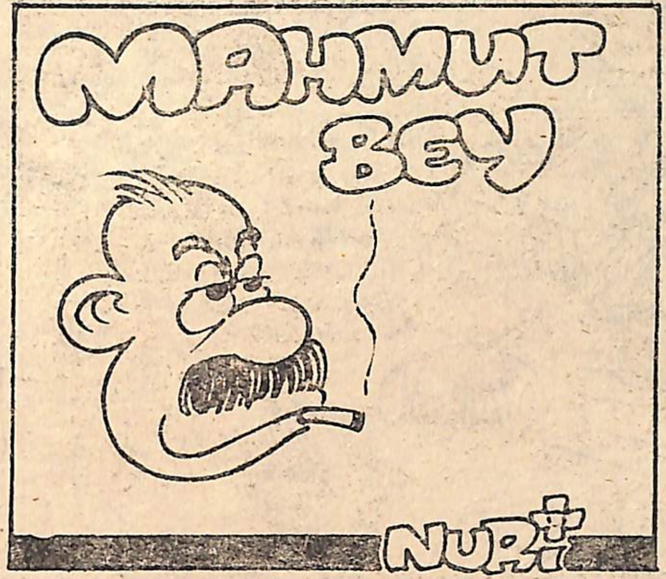

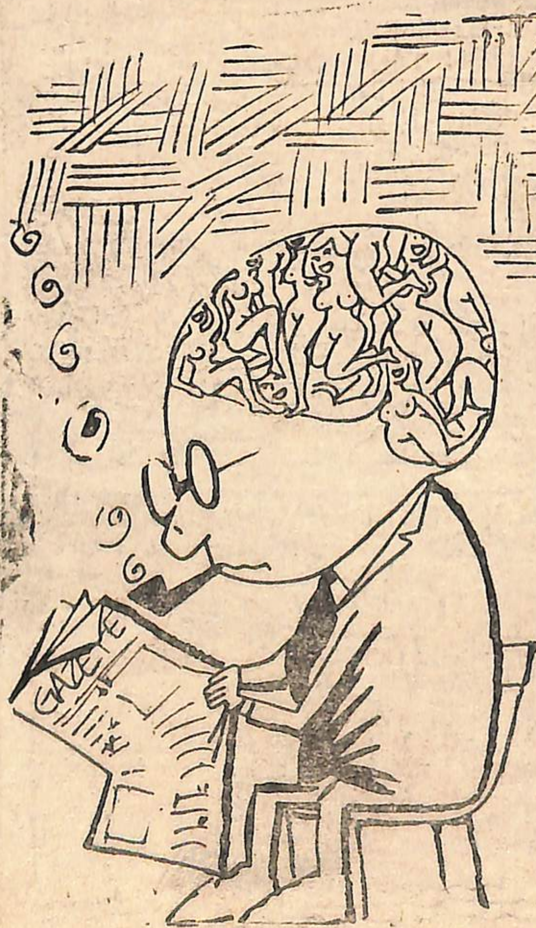

— Evet, evet.. Sizinkilerden iki numara küçük olacak!...

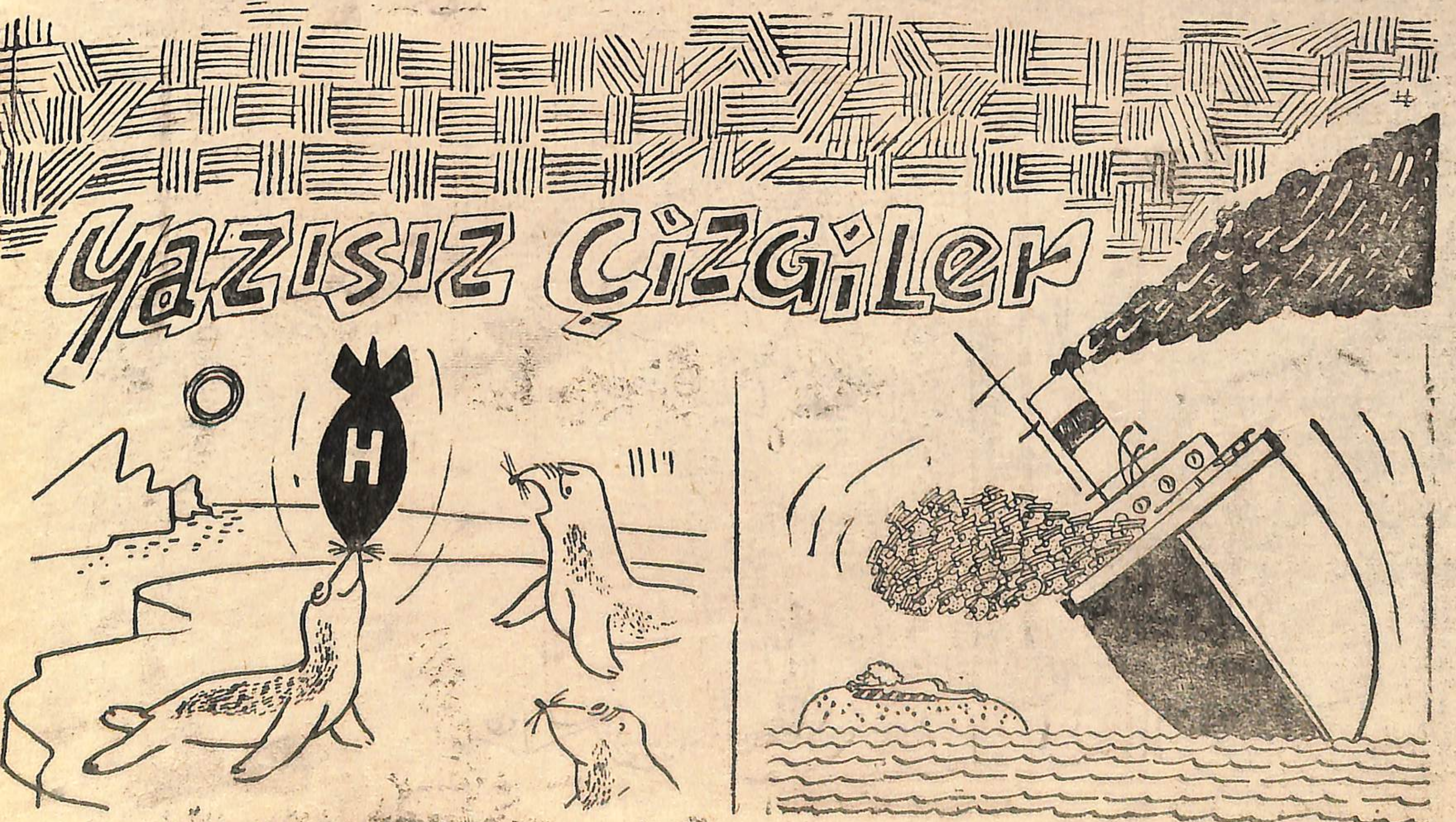
ÇILGIN MELOŞ

NURİ

Penceredeki Kadın

Louis THOMAS'dan Çeviren :
Süheylâ AYKUT

CHARLES Vetheuil, gazı keserek farları söndürdü, arabadan indi. Yağmur henüz dinmişti ama gece soğuk ve karanlıktı. Saat dokuz olmasına rağmen bu kasaba sokağında herkes uykuya dalmış gibiydi.

Charles ürperdi, pardesüsünün yakasını kaldırarak hızlı adımlarla yürümeğe başladı. Hırstan dişlerini gıcırdatıyor, pardesüsünün cebine soktuğu yumruklarını sıkıyordu. Sol avucunda buruşmuş, imzasız mektup duruyordu:

«Kediler evde olmayınca, fareler cirit oynar. Siz evde olmadığınız akşamlar, saat dokuza doğru bahçenizin arka kapısından evinize bir erkeğin girdiğinden haberiniz varmı?.»

Bu öylesine iğrenç, inanılmıyacak gibi, ama kesinlikle belirtilmiş bir şeydiki, Charles dayanamıyarak evine gizlice aynı yoldan girmişti.

...Evin arka kapısı aralıktı. Elektrik fenerile işaret verdi. Birinci kat penceresinde bir kadın vardı. İşte, bir kocayı deli eden işaretler...

İlk isteği derhal eve girmek, karısının gırtlağına sarılarak her şeyi itirafa onu zorlamaktı. Ama eski bir avcı iç güdüsüyle kendini tuttu. Evdeki av olduğu yerde duruyordu. Önemli olan diğerini ele geçirmekti. Diğeri henüz ine girmediğinden en ufak bir işaretle kaçabilirdi.

Sessiz adımlarla taflanların arasına saklandı.

Penceredeki cama burnunu yapıştırmış olan Lara karanlık bahçeye bakıyordu. Jules elektrik fenerile işaret vermişti. Bir kaç saniye'ye kadarda açık bıraktığı kapıdan içeri girecekti.

Her seferinde böyle olurdu, onun işaretini görür görmez kalbi heyecanlı ve sevinçle çarpardı. Monoton yaşamından bir kırıntı halinde çekip çıkardığı mutluluk anlarıydı bu anlar...

Ama o ne? Bahçede bir kez daha elektrik feneri yandı söndü... Sonra, birbirine karışan ayak sesleri... bir silah patlaması... yine sessizlik ve karanlık.

Korkuyla yere diz çöktü Lara. «Tanrım, olacak şeymi bu!» diye inledi. Korkudan bacakları tutmuyordu. Biri bahçeye girmiş, Jules'ü izlemiş, sonradan ona ateş etmişti. Kim olabilirdi bu?

Bir kapı açılıp kapandı, Charles bembeyaz bir yüzle odaya girdi. Boğuk bir sesle :

— Öldü, dedi.

Elinde silâh vardı ve silâhın namlusu Lara'ya dönüktü.

— Aşığın öldü... Onu ben öldürdüm... Sevgilini bir daha göremiyeceksin.

Genç kadın:

— Beni öldürme, diye kekeledi. Affet. Ne istersen yaparım. Ama beni öldürme.

Charles'ın kolu yanına indi.

— Her ne istersem mi?

— Evet.

Charles terli alnını silerek, yorgun bir sesle sordu:

— Onu seviyormuydun?

— Ne münasebet! Bir budalalık yapmıştım... altı ay evvel, sen Parise gittiğinde. Sonra beni tehdit etti... Kendisini bir daha eve almıyacak olursam her şeyi sana anlatacağını söyledi.. Öyle pişmanımki...

Korkulu hali, sözlerinin gerçek olduğunu kanıtlar gibi oluyordu. Silahın, Charles'ın silâhını cebine soktuğunu görünce rahatladı ve artık susmasının gerektiğini anladı.

— Cesedi kuyuya attım. Hiç kimse gelip onu orada aramıyacaktır.

Lara boğulur gibi oldu.

Charles alçak sesle devam etti.

— Yine benimsin, Mademki onu sevmiyordun... Susacak olursan hayat yine ikimiz içinde güzel olabilir.

Lara, kin ve nefretle ürperiyordu. Jules'ü sevmişti, hem de çok sevmişti. Hâlâ da seviyordu. Ama Charles'in kendisinide öldüreceğinden, yemin et deseydi, hiç çekinmeden yemin bile edebilirdi.

Charles bir bardağa konyak doldurdu içti. Her zaman çok içerdi zaten. Şefkat dolu bir sesle:

— Sen yatak odasına git, dedi, düşünmeğe ihtiyacım var.

Yağmur yine başlamış, camları döğüyordu. Lara yatağı üzerine elbiselerile uzanarak ağladı, ağladı. Sevgilisi, aşığı ölmüştü. Henüz bir kaç dakika önce yaşamının tek anlamı olarak kabul ettiği insan yok olmuştu artık. Yaşama iç güdüsüyle, kendiside ihanet etmişti ona.

Salonda bir aşağı, bir yukarı, dolaşan kocasının ayak seslerini duyuyordu. Ara sıra bu sesler kesiliyor, sonra yine bir saatin düzenli tiktakları gibi devam ediyordu. Ama aradan yarım saat geçipte yatak odasına gelmeyince, Lara'nın korkusu geçti. Korku yerini kin ve nefrete bıraktı.

— Budala! diye söylendi. Kendisile ömrümü geçireceğime inandı. Bir katille yaşanırmı hiç?!.

Pencereyi açıp imdat diye bağırsamıydı? Ama saçma bir şeydi bu. Burada evler birbirinden öylesine uzak, bahçeler öylesine büyüktüki, az evvel patlıyan silah sesile bile kimse rahatsız olmamıştı. Bağırmasını hiç kimse işitmeden Charles onu belki yüz kere öldürürdü. Ayak sesleri işitilmiyordu artık.

Lara sıkıntıyla yataktan kalkarak dışarı çıktı. Açık salon kapısından içeri baktığında hayretler içinde kaldı. Bir koltuğa yığılmış olan Charles uyuyordu. Hemde horul horul. Önündeki konyak şişesi boşalmıştı.

Parmaklarının ucuna basa basa hole çıktı. Kalbi çatlıyacak gibi atıyordu. Titriyen ellerile sokak kapısını açarak sokağa fırladı. Şakır şakır yağan yağmura ve soğuğa aldırmadan alabildiğine ıssız yolda koşuyordu. Ardında bir ateş varmış gibi kaçıyordu, koşuyordu.

— Hürüm... özgürüm artık... kurtuldum.

Bir ara, ayakkabısının topuğu bir taşa takılarak kırıldı. Boynundan göğüslerine akan sular ince elbisesini sırılsıklam ıslatmıştı. Alnına yapışan saçlarile acaip bir görünümü vardı. Uykuya dalmış sokaklardan bir hayalet gibi geçerken:

— Kurtuldum, kurtuldum, diye tekrarlıyordu. Jules'ün intikamını alacağım.

Islanmış elbise ve saçlarile, korku ve heyecandan irileşmiş gözlerile, topuğu kopmuş ayakkabısı yüzünden topallıya topallıya komiserliğe girdiğinde bir deliye benziyordu.

Bir polis ona bir sandalye gösterek:

— Tecavüze mi uğradınız? diye sordu.

İskemleye oturduktan sonra soluğunu düzene sokmağa çalışan Lara:

— Kocam... bir adam öldürdü, dedi.

Elinde bir defterle servis müfettişi yan odadan çıkarak:

— Ne olmuş Bucher? diye sordu.

— Bir kadın, kocasının bir adam öldürdüğünü söylüyor.

Ablak yüzlü servis müfettişi genç kadını süzerek:

— Bu odaya geçiniz madam, dedi. Olayı daha açık anlatınız.

Geçtikleri odada Lara her şeyi anlattı:

— Ben kaçmasaydım benide öldürecekti, diye sözlerini bitirdi.

— Nasıl kaçtınız?

— Çok içmişti. Sızınca kaçtım.

Müfettiş bir an düşünceye daldı, sonra çavuşa seslendi:

— Bucher, arabaya iki polis binsin, gidiyoruz. Size gelince madam, sizde bizimle beraber geleceksiniz.

Lara dehşetle:

— Bendemi! diye bağırdı.

— Evet. Gece hiç bir eve zorla giremeyiz. Ama siz beraberimizde olunca, ev sizin, gireriz.

Kadının çekindiğini görünce:

— İsterseniz sabahı bekleriz, diye ekledi.

Olamazdı bu. Bir an önce bu kabus sona ermeliydi. Lara topallıya topallıya içinde polislerinde bulunduğu arabaya girdi.

Otomobil evlerinin önünde durduğunda yağmur halâ yağıyordu. Sokak kapısının önünde, anahtarın üzerinde bulunmadığını hatırlıyarak canı sıkıldı. Çaresiz ilkin kapıyı çaldılar. Polisler tabancalarını çıkarmışlardı.

Zil sesi yankılarla uzadı. Kısa bir süre sonra, kapıya yaklaşan ayak sesleri ve:

— Senmisin Lara? diyen Charles.

Polislerin baş sallamaları üzerine Lara:

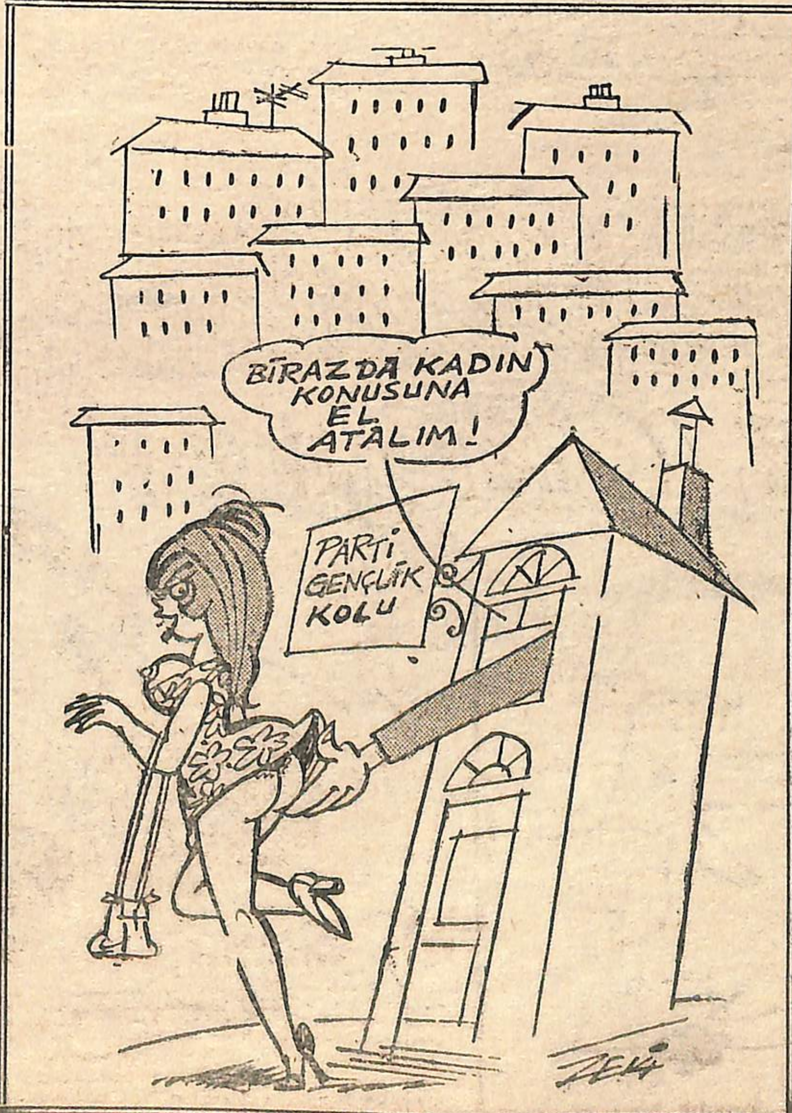
— Evet benim, diye cevap verdi.

Kapı açıldı. Charles polislere ve Lara'ya hayretle bakarak:

— Ne var, kazamı oldu? Diye sordu.

— Hayır, diye içeri giren polis müfettişi kartını gösterdikten sonra, herhangi bir kaza bahis konusu değil, eşiniz bize sığındı, dedi.

— Sizemi sığındı! Ne büyük kelime... Önemsiz bir kavgaydı aramızdaki... İşi böylesine büyütceği aklıma bile gelmezdi.

— Bir cinayet, büyütülmeğe değmezmi sizce?

Charles bir kaç saniye aptallaşmış gibi bir şey söylemedi. Sonra ağır ağır:

— Şöyle içeri buyrun, dedi. Ayakta durmayın.

Polislerden biri dışarda kalacağını belirtti. Diğeri müfettişle beraber salona girdi.

— Bir cinayet, diye tekrarladı Charles. Yine neler uydurdun zavallı Lara'm?

— Onu sen öldürdün, diye bağırdı Lara.

Charles polislere dönerek endişeyle sordu:

— Size neler söyledi?

— Jules Brisard adlı birini öldürdüğünüzü söyledi eşiniz.

— Bu adı ilk defa sizden işitiyorum.

Lara kudurmuş gibi:

— Yalan söylüyor, diye uludu. Onu sen öldürdün... sen... sen... pencereden gördüm. Sonrada cesedini kuyuya attın.

Charles kıpırdamadı. Sakin bir sesle:

— Haydi git üstünü değiştir dedi, ıslaksın hasta olacaksın! Ve karısına doğru yürüdü.

— Dokunma bana... Oh, komiser, gidin kuyuya bakın, kuyuya, cevabı orada göreceksiniz.

— Merak etmeyin madam meşgul olacağız orayla da.

Charles saf bir tonla müfettişe sordu:

— Bu adamı neden öldüreyim?

— Öhö... karınızın sevgilisiymiş.

Charles'in yüzü sertleşti.

— Bu öğretiye teşekkürler. Ama, bir delinin sözlerine inanacağınızı sanmıyorum.

Müfettişin emri üzerine bahçedeki kuyuya bakmağa giden polisler on dakika sonra geri döndüler.

— Elektrik lâmbalarile kuyuya baktık, bir şey yok efendim.

Charles:

— Hayret ettiğim şey, dedi, evime gelmeden önce, eşimin adını verdiği adamı adresinde aramamış olmanızdır. Eğer böyle bir adam mevcutsa, karım size sadece onun adını değil, adresinide söylesin» de gidin bakın bakalım, adam sağmı, ölmüş mü?

Lara heyecanla:

— Til sokağı, üçüncü bölüm, no: 33, dedi.

Charles yorgun bir sesle.

— Karım sinir hastasıdır komiser, diye yeniden konuştu. Zaman zaman buhranlara kapılır ama işi bu akşamki kadar azıtmamıştı hiç. Basit bir kavgadan neler çıkarmış... Bende bir katil hali varmı komiser? Bir katil uyuyabilirmi cinayeti işledikten bu kadar kısa bir süre sonra?

— İçmişti! Şişeyi gördüm...

Charles yarıdan fazla dolu bir şişeyi uzattı:

— Bu kadar az içilen içkiyle sızarmı insan?

Komiser şaşkındı. Charles'in temkinli hali, soğuk kanlılığı... Yarım saat sonra dönen polislerin ifadelerile Lara'nın gerçekten bir sinir hastası olduğunu oda inandı.

— Til sokağı no: 33' e gittik efendim. Jules Brisard uyuyordu, onu biz uyandırdık. Dili tutuldu Lara'nın. Konuşamıyordu. Karmakarışık hisler içindeydi. Bir sevinç, sonsuz, coşkun bir sevinç bütün benliğini sardı sonra. Jules... Jules yaşıyordu... Jules Ölmemişti!

— Özür dileriz mösyö Charles... ama... anlarsınız, görevimiz bizim.

— İyi geceler müfettiş.

Evde Charles'la yalnız kalacağını anlıyan Lara, bir çılgın gibi:

— Beni burada bırakmayın, diye atıldı. Bende sizlerle geleceğim...

İçindeki sonsuz sevinç bir anda sönmüş, çılgınca bir korkuya kapılmıştı.

— Karımı bana bırakın komiser, şimdi sakinleşir. Haydi karıcığım, yeter artık... fazla rahatsız etme memurları!

Hıçkırıklarla bir koltuğa çöktü Lara. Bir kapı kapandı. Bir sessizlik. Polisleri uğurlıyan Charles Lara'nın önünde durdu.

—Senin deli olduğuna onları inandırdım.

— Bırak beni gideyim.

— Aşığının yanına değilmi? Zira şimdi bir aşığın olduğuna eminim. Sana bir oyun oynadım. Aldığım imzasız mektuba büyük bir güvenim yoktu. Onu bahçede görünce koştum, arkasından silâh çektim, ama vuramadım. Zira benden genç olmalıydı ve bir kedi gibide çevikti. Kim olduğunu, adresini bilmiyordum. Bu oyuna baş vurarak onun kimliğini ve adresini senden öğrendim.

Şöminenin kenarındaki çekmeceden bir silâh çıkardı. Lara'nın korku dolu gözlerine bakarak gülümsedi:

— Korkma, seni öldürmiyeceğim, dedi. Yalnız seni terkedeceğim. Yalnızlığın ne olduğunu öğreneceksin. Yapayalnız ve kocasız yaşıyacaksın. Kocasız, aşıksız... Zira bu sefer onu tanıyorum, elimden kurtulamıyacak.

Charles fortmantodan yağmurluğunu alarak evden çıktı gitti.

Yalnız kalan Lara telefona sarıldı, komiserliği çevirdi. Jules'ü kurtarmağa zaman vardı henüz. Onu kurtaracaktı.

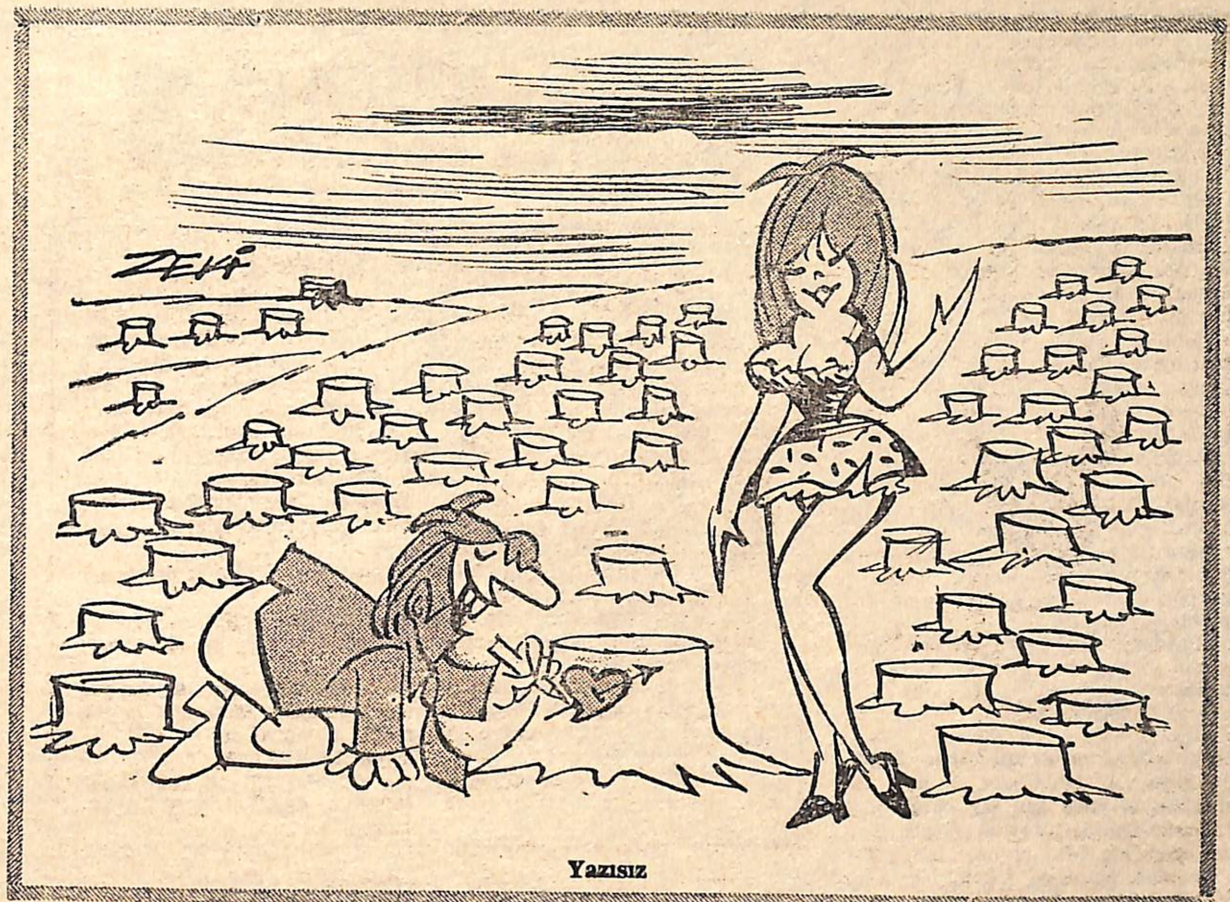
— Alo, benim komiser, Lara. Kocam Jules'ü öldürmeğe gitti.

— Oh, hayır madam, diye telefonun ucundaki ses cevap verdi. Bir gecede iki kez rahatsız edemezsiniz bizi. Bir aspirin alın ve yatağınıza girin lütfen.

Telefonu kapatan komiser, çavuşa döndü:

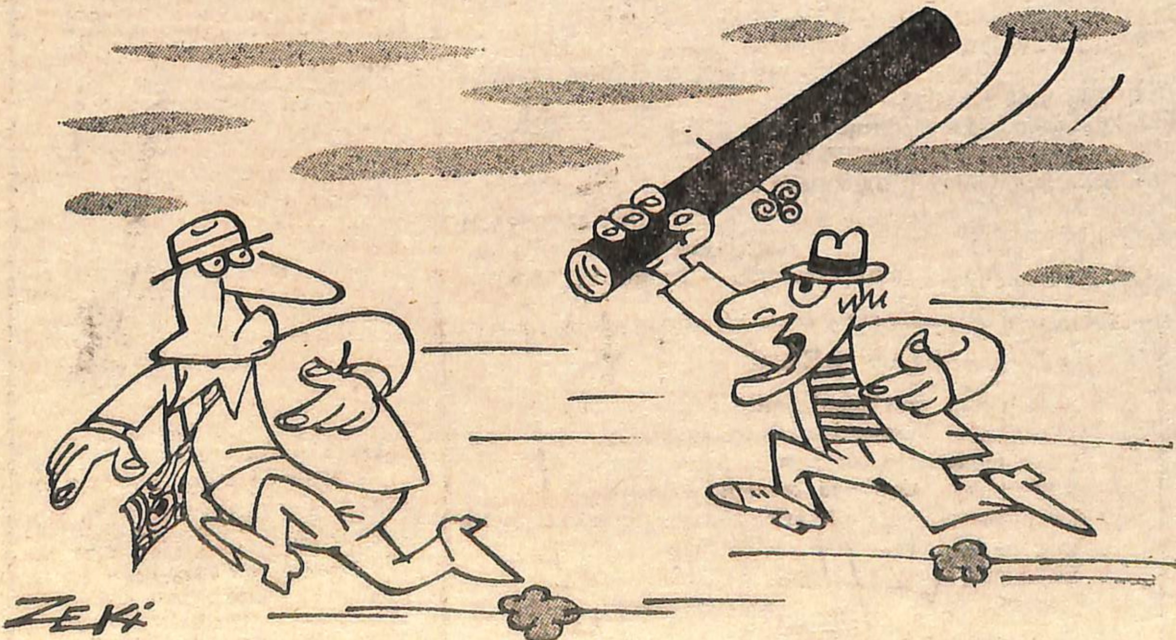
— Kocası haklıymış, dedi gülerek, kadın gerçekten zır deli!.

Çeviren : Süheylâ AYKUT

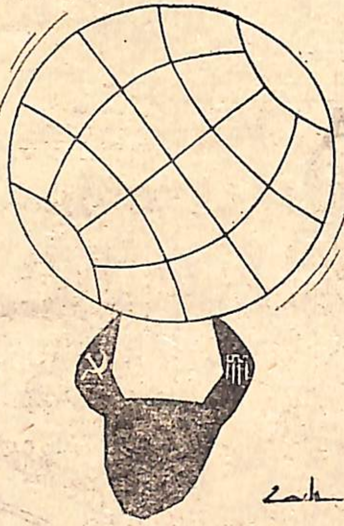
Yazısız

Hava kirlenmesini önlemek için günde iki saat soba yakmayın
(Tecrübeli bir iş adamı ve eczacının tavsiyesi)

— Koca bir yaz soba yakmadık havanın kirlenmesi önlendi mi lan?...

Akbaba
Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası
SAHİBİ :
Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap
Sekreter : Selâmi M. Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer :
Akbaba Matbaası
İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire: 3, İstanbul
Telefon : 22 18 11

Yazısız

(Zeki BAL — Gültepe/İst.)

SON ARZU

İdama mahkûm edilen suçlunun son dakikaları gelmişti. İnfazdan önce son bir isteği olup olmadığını sorarlar. Suçlu isteğim var diye cevap verir. Bir tabak mantar. Çünkü ömrüm boyunca belki zehirlenirim korkusuyla hiç yiyemedim.

Yavuz İPLİKÇİ
Oruç Reis Cad. Birlik AP
D - Blok No: 14/13
Telsizler — ANKARA

YALAN

Hiç ağlamam diyordun
Yalan yalan
Vallahi yalan
Şimdi açtırma ağzımı
Yemek yaparken geçen gün
Soyarken soğanı
Neydi o gözlerinden akan.

P. K. 90 — Ödemiş/İZMİR
Bedri APPAK

PANTOLONLU SAAT

Ortaokul sınıflarından birinde birgün, dersin bitmesine ne kadar zaman kaldığını öğrenmek için kolunda saat bulunan bir öğrenciye saatin kaç olduğunu sordum. Öğrenci ayağa kalktı ve saatına bakmadan cevap verdi:

— Saatımın pantolonu kırılmış, onun için çalışmıyor, öğretmenim!...

ALTİMETRE

Birgün, sözlü yoklama için tahtaya kaldırdığı öğrenciden hiçbir olumlu cevap alamayan fizik öğretmeni arkadaşım, öğrenciye son olarak bir soru daha sorar:

— Söyle bakalım, «Altimetre» nedir?

Böyle bir kelimeyi ilk defa duymuş olan öğrenci biraz düşündükten sonra:

— Bir uzunluk ölçüsüdür... demiş.

İbrahim TAŞKENT
Lise Coğrafya Öğretmeni

HATİCE NİNE İLE VALİ

Bir gün bizim köye Vali gelecekti? Hep onu bekliyorduk, çocukluk günlerimizdi. Hayatımızda ilk defa bir vali görecektik çünkü. Yolda arabası arızalandığı için yoldan geçmekte olan bir skodaya binerek yavaş yavaş (Hızlı gitmenin imkânı yok ki) taşlı ve çamurlu olan köy yolumuzda ilerlemeye başlarlar. Köye yaklaştıkları zaman arkasında çalı, çırpı ile ilerlemekte olan Hatice nineye rastlarlar. Vali Hatice nineyi skodaya aldırır. Çalı, çırpısınıda skodanın arkasına yüklerler. Köye gelirler. Bizlerde onları beklemekteyiz zaten. Hepsi skodanın içinden inerler. Bütün köylü merak içindeydi. Merak içinde olan bir başkasıda Hatice nineydi. Dayanamayıp sordu:

— A be oğlum iyi güzel bana yardım ettin, sen ne iş yaparsın?

Vali buna cevap verir:

— Nineciğim ben sizin vilâyetin (Burdur) valisiyim der.

Hatice nine bundan birşey anlamamış olacak ki. Konuşmasına devam eder.

— A be oğlum biraz daha okuyup orman memuru olsaydın ya.

Herkes vede vali Hayret içinde kalmışlar, Hatice nine ise hiç oralı değil çalı çırpısını toplamakla uğraşıyordu.

Seyyit Ali ARSLAN
Velimeşe köy Gurubu Ziraat Teknisyeni
Çorlu — TEKİRDAĞ

(Semih PORAY — İSTANBUL)

LÂF SALATASI

* Aşk hayat lokantasında yenen en büyük kazıktır.
ŞEF GARSON FİLANCA
* İne çıka; gide gele; koş koş dur. — ASANSÖR
* Beyefendinin hanımefendiye en güzel hediyesi.!
YAZ TATİLİ İÇİN GELEN ANNESİ
* Erit beni Hayriye. — ŞEKER
* Kaderim kara yazılmış. — KARAKÖY
* Arap saçı. — İSTANBUL TRAFİĞİ
* Sus. Sus dedim. Bir söz daha söyleme!
MÜDÜRÜN KANİ

Hazırlayan — İlker GÜLER
Batı. Mah. Çamlık Yolu 17/3 — Pendik/İSTANBUL

ELİN DERDİ

Ayla hanım yeni kürk manto aldırmış
Jâle hanım Avrupa'dan araba getirtmiş
Etem efendilerin bir çocuğu daha olmuş
Figen hanım dördüncü kocasından boşanmış
Dilek hanım, Nuriye hanım, konken partisi vermişler
Bize ne be hanım bütün bunlardan
El alemin derdi bize dert bir şeymi verdi?..

Aziz ÖZKULAK — UŞAK

Hostesin cevabı

Bir hafta kadar önce Londrada bulunan kardeşimin hanımından kendisinin çok ağır hasta olduğuna ve acele gelmemiz icap ettiğine dair bir telgraf aldık. Bu acı haber karşısında aile meclisimiz acele toplanarak durumu tahkik ve tetkike beni memur ettiler.

Gerek pasaportumun oluşu, gerekse tarzancada olsa İngilizceyi konuşabilmemin bu kararda önemli bir rolü vardı. Saat 16.00 uçağına kendimi zor attım. Fazla üzüntüm ve aldığım viskinin etkisi ile bu 3 satlik yolculuk bana âdeta 3 yıl gibi geldi. Sık sık camdan dışarıya bakıp gördüğüm her kara parçasını burası İngiltere mi diye çevreme sormaya başladıysamda hiç birinden olumlu cevap alamadım.

En sonunda Manş üzerinde pırıl pırıl bir kara parçası gördüm ve sevinçle hah işte geldik diyerek eşyalarımı toparlamaya başladım. Sağıma soluma baktım, kimsenin umrunda değil. Kimi içkisini yudumluyor, kimi gazete okuyor. Kendi kendime tabii oğlum onlar İngiliz dolayısiyle de çok soğukkanlı olurlar dedim.

Ancak benim bu telaşlı halim Hostesinde dikkatini çekmiş olmalı ki (Bir arzunuz mu var niçin oturmayıp toparlanıyorsunuz) deyince bende bakınız ada göründü diyerek o deniz üstünde parıldayıp duran adayı gösterdiğimde hostes gülerek şu cevabı verdi.

— Afedersiniz ama o gösterdiğiniz yer uçağın kanadı dedi!..

Yılmaz KOCABALI
Tariş İstanbul ŞUBESİ

KILIBIĞIN DERDİ

Nedir dedim şikâyetin
Kılıbığa.
Dedi, müşterektir aslında
Şikâyetimiz.
Duymasınlar karılarımız
Ederler
Mız - mız
Halbuki aslında bizler
Kazakız.

Yılmaz KOCABALI
İSTANBUL

Yazısız

(Akın ÖNDER — ANKARA)

Bizim Mahalle

Aydın Aliustaoğlu

HOŞ GELDİNİZ YA ŞEYDİ! EHLEN VE DE SEHLEN! TAAM EYLE YE BENİ!

SÜKRAN-ÜL MERCİ EL AVRETÜL ŞAZİYE! EYLEMEK SANA 4 TEYYARE-TÜL KADİL-LAK HEDİYE...

NAMUL HAŞ METİN İÇİN AL-AMARİKAN YA'YI SATIN ALACAM VE VERECEGİM ZAT-ÜL KA-RIMA BAH-ŞİŞ VE DE MA FİŞ

Bu sırada El Sülman'ın devesinin canı sıkılmış Mahalleyi dolaş-maya çıkmıştı

PETROL

AMAN DOKUN-MAYIN DEVEYE!

NE MÜBAREK HAYVAN!

HUSUSİ OTOMOBİLİ YOK MU BU NUN!

BİZDEKİ DEVELER DE BU KADAR MEDENİ OLSALAR!

AY BİR MUCİZE BU!

Deve bile kendisine gösterilen bu yakınlığa hayret etmişti!

NE MEDENİ İNSANLAR! BE-NİM GİBİ YAMRI YUMRU BİR DEVE OĞLU DEVEYE BU KA-DAR HÜRMET EDERLERSE KİM BİLİR ARALARINDA NE KADAR NAZİK DAVRANIRLAR!

Kalabalıkta ise başka şey-ler oluyordu.

ULAN DEVE

SENİN BABAN DIR

Deveye aniden bir saldırı başladı

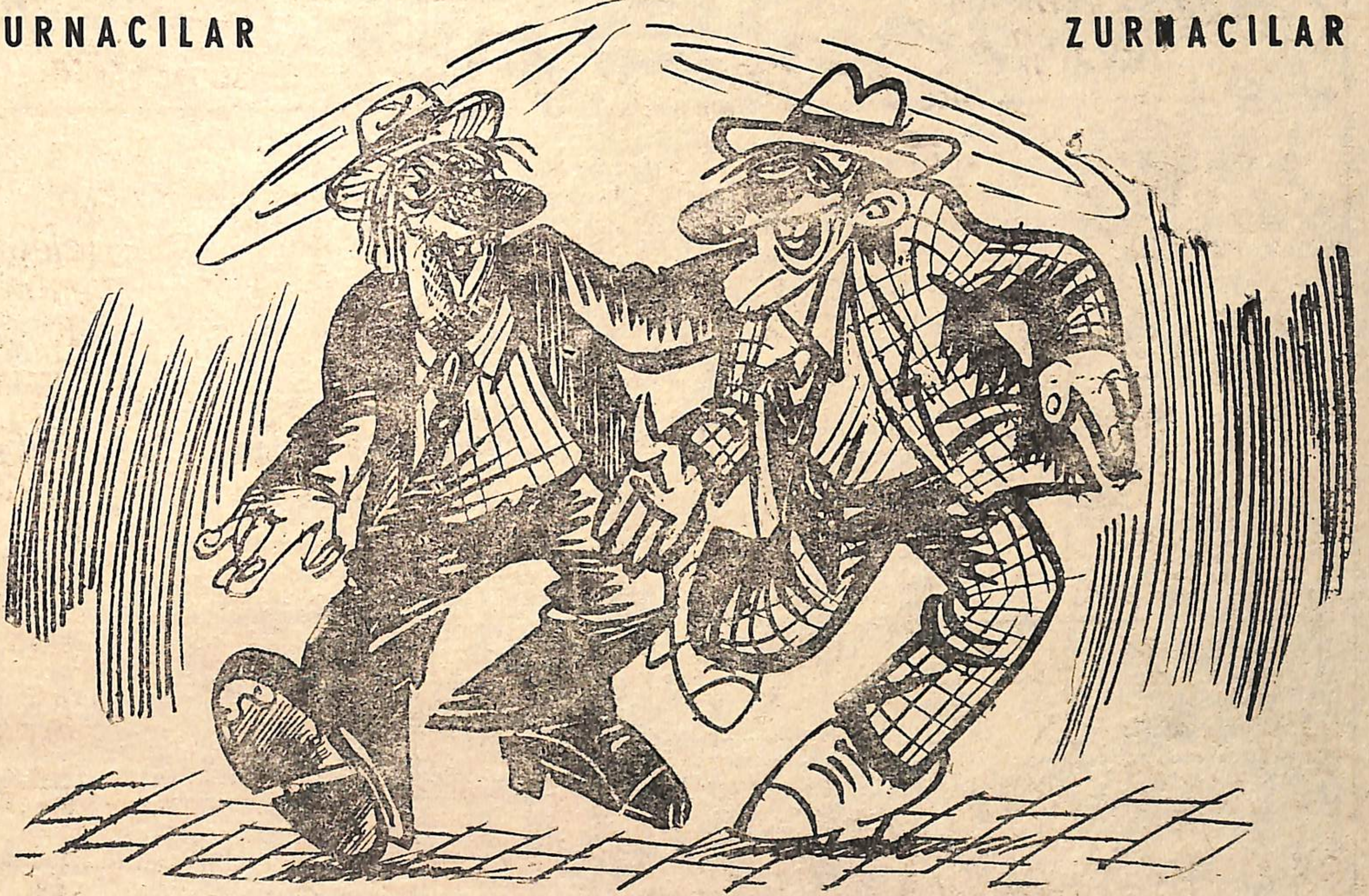
HÜCUUUM!

Deve ise şaşırmış trafik çarpmışa dönmüştü! Za-ten trafik kazaları da a-rapların yüzünden olu-yordu. Onlar petrolü kes-seler arabalar çalışmaz kazalar da olmazdı

AYY!

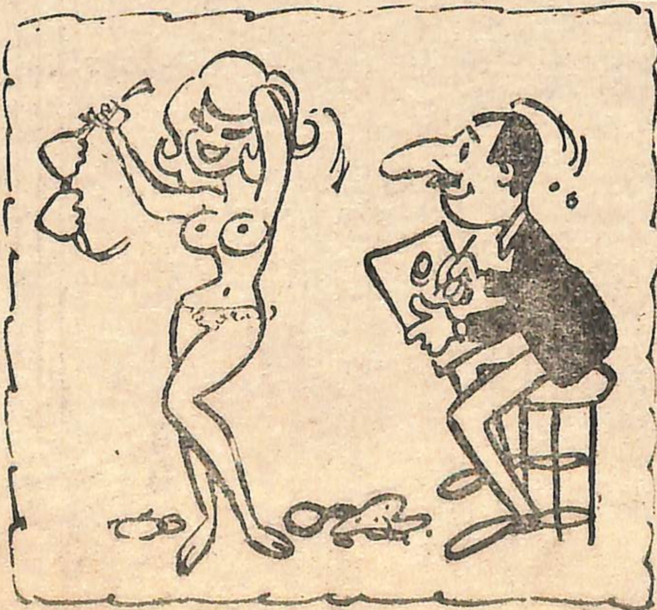
Bir Çizerin Kaleminden

ZURNACILAR ZURNACILAR

SİZİ bilmem ama, ben zurnayı tek başına sevmem... Davul - zurna kulağıma hoş gelir de.. Sadece zurna beni rahatsız eder. Kişi neyi sevmiyorsa genellikle o sevmediği şeyle burun buruna gelir!...

Bazen ondan kurtulma olanağı da bulamaz. Ben de, zurnayı sevmiyorum ya.. Onu sık sık dinlemek zorunda kalırım. İnsan niçin meyhaneye gelir?.. Bunu hepimiz biliriz. Bir çok nedenleri vardır. Fakat kimse meyhaneye zurna dinlemek için gelmez. Belki zurna olmak için de gelmez ama, siz sonuca bakın!. Masada dört kişi vardır. Tatlı bir konu açılmıştır. Konuşanın ağzından bal akar.. Siz de tatlı tatlı dinlersiniz.. Ne var ki.. Masadaki dört kişiden ikisi kısa sürede zurna olmuştur bile. Sohbet sık sık kesilir... Artık bu zurnaları dinlemek zamanı gelmiştir!... Adamlar başka bir şey de olmazlar ille de zurna olacaklar..

Be Allah'ın kulları, bir gün de bulut olun dağılıp gidin meyhaneden.. Gitmezler efendim...

Ben meyhanede zurna olup da zurnalığı kabul etmeyenlere çok rast gelmişimdir ama, böylesini görmemiştim. Meyhaneci: «Yeter arkadaş» dedi sen zurna olmuşsun... Yeter içme!.. Adam itiraz etti...

«Kim zurna olmuş?. Sen hayatında hiç zurna görmemişsin babalık!... Zurna ince bi şeydir.. Oysa ben, göbekli möbekli bi şeyim.. Lâfını geri al usta!.. Belki ben davula benzerim ama, asla zurnaya benzemem..»

Adam zurnalığı kabul etmeyince, diğer zurnalar buna fena bozuldular...

«Vay, ineğe bak!.. Sen kimsin be?.. Yani sen bizi küçümsüyorsun ha!.. Çık dışarı! Adamı zorla, apar topar dışarı çıkardılar. Vuran vurana.. Vurdukça da adamdan gerçekten de davul gibi ses çıkıyordu.. Aygır Hüsnü «Adam haklı.. Bu zurna olmamış, davul olmuş!» dedi.

Adamdan özür dilediler.. İçkiler ısmarladılar. Ben de, meyhane yaşantımda ilk kez davul - zurna dinledim... Fena da olmadı meyhaneye değişik bir hava geldi. Tek başına zurna çekilmiyor beyler!...

KAYIP ARANIYOR

Gördüğünüz gibi, ressam sıtkı Benzetir Jâle'yi bir türlü benzetemiyor. İçinizde Jâle'yi benzetecek genç ressamlar derhal Jâle'ye başvurabilir. Burada Jâle, bir noktayı daha açıklamak gereğini duyuyor. Diyor ki:

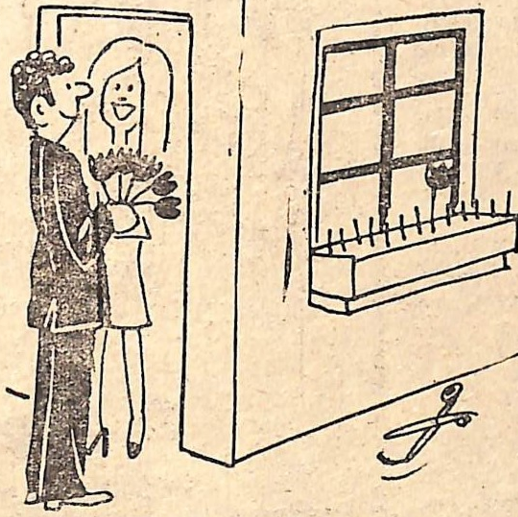
«Beni benzetmek yeterli değil... Çocuğumu da bana benzetecek, yeteneğe sahip olması gerekli, bu ressamların..»

İşte duydunuz... Jâle'yi benzetecek... Çocuğunu da Jâleye benzetecek, yetenekli ressamlar hemen harekete geçebilir. Jâle'nin çocuğunu kendine benzeten ressamlar Jâle ile evlenmeğe razı olmuş demektir. Bu durumu da böylece açıklığa çıkardıktan sonra, soruyorum size: Hâlâ ne duruyorsunuz, genç ve yetenekli ressamlar? Adres mi?. Onu hiç sormayın. Jâle adres vermez, poz verir!.. Bul Jâle'yi benzet arkadaş!...

ÇİÇEKLERİ KONUŞTURUN

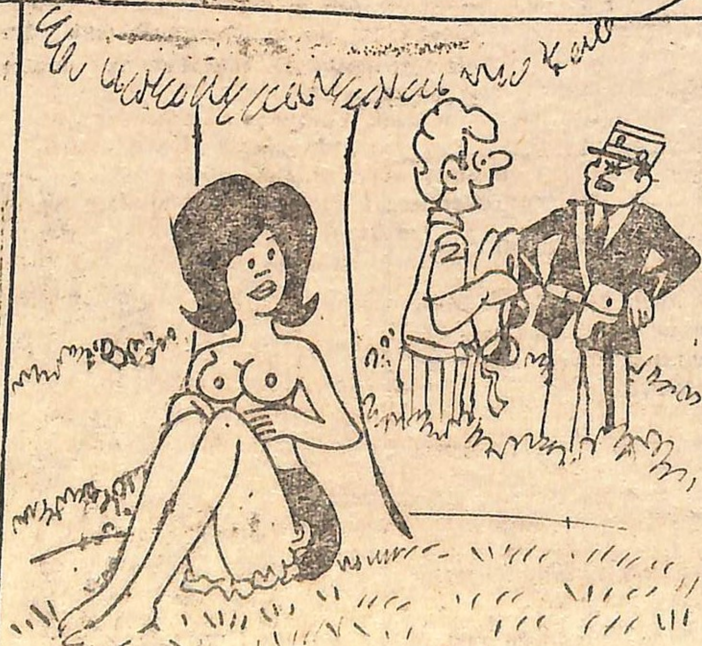
Dünya Karikatürleri

MİLLETLER GÜLÜYOR

BİRİNCİ SINIF

Gar şefinin oğlu ilk kez okula gitmişti. Akşam eve döndüğünde, babası okul hakkındaki fikirlerini sordu. Çocuk suratını asarak:

— Her yerde olduğu gibi, vaad ve yalanlarla dolu, dedi.

Babası hayretle sordu.

— Ne gibi?

— Ne gibi olacak: Kapının üzerinde (Birinci sınıf) yazdığı halde, bütün sıralar tahtadan!

—o—

MATAMATİK DERSİNDE

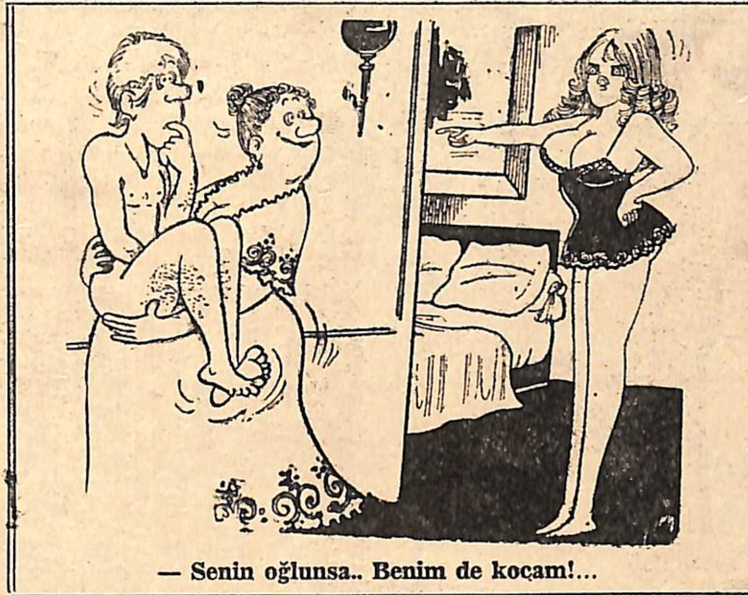
Küçük Maurice sevinçle eve dönerek okuldan:

— Baba, baba, matematikten sınıf birincisi oldum! diye bağırdı.

— Aferin oğlum, dedi babası. İki, iki daha ne eder?

Maurice, bozgun bir yüzle:

— Daha oraya gelmedik, diye cevap verdi.

— Senin oğlunsa.. Benim de koçam!...

ACAYİP ADAM

Vücut yapısı çok garip birisi, seçimlere yakın, propaganda için küçük bir kente gitmişti. 7 yaşlarında bir çocuğun kendisine dikkatle baktığını görünce:

— Bana ne diye böyle bakıyorsun: diye sordu. Hayatında benim gibi birini görmedinmi hiç.

Çocuk güldü:

— Para vermeden hiç görmedim bayamca diye cevap verdi.

—o—

BOZUK ASANSÖR

Büyük apartmanın asansörü bozulmuştu. İçinde kalan adam avaz avaz bağırıyordu. Yönetici gelerek kapalı asansöre bağırdı:

— Hiç korkmayınız mösyö, tamirciye haber verdik, şimdi geliyor.

Kapalı asansörden acı bir ses geldi:

— İşte o tamirci benim!.

AV MASALI

İngiliz soylusu Sir Mac Donald, zili çaldı, gelen uşağına:

— James, dedi, arkadaşım Macintosh'ın av maceralarını benim yerime dinle. Ben yatmağa gidiyorum, uykum geldi.

EKSPRES

Bütün aile sofradaydı. Servis sırasında küçük Göaude'a yemek vermeği unuttular.

Çocuk üzgün bir tavırla:

— Burası tıpkı ekspres trene benziyor, dedi. Küçük istasyonlarda durulmuyor.

İÇKİ VE KADIN

Delikanlı Parise tahsile gelince çok para harcamaya başladı. Babası ona para yetiştiremez oldu. Bir gün durumun ne olduğunu anlamak için oda Parise geldi ve tanıdıklarından oğlunun yaşamını inceletti. Oğlu içkiye ve kadınlara harcıyordu parayı. Sonra onu karşısına çekti ve:

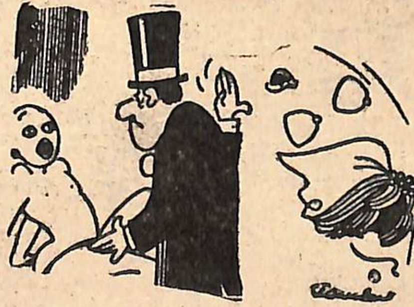
— Bak oğlum, dedi, durumun hiçte iyi değil. Hem içki, hem kadın, paranı tükettiği gibi sağlığını da vaktinden önce yıpratır. Bunlardan birini terket bari...

Delikanlı bir süre düşündükten sonra:

— Haklısın baba, diye cevap verdi. Yalnız, ben bunların ikisinide seviyorum. Hangisini terketsemki?

Baba başını önüne eğerek:

— Bildiğim kadarile, 60 ından sonrada

Yazısız

SECİYE FARKI

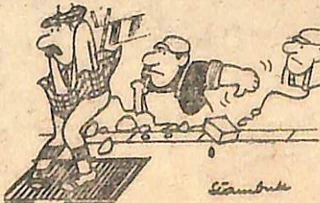
Anglo - Saksonların seciye farkları konuşuluyordu. Biri sordu:

— İngilizler, İrlandalılar ve İskoçyalılar arasında ne fark vardır.

Arkadaşı gülümsedi:

— Bir trenden inerken İrlandalı emindir. Bir şey unutup unutmadığını anlamak için arkasına bakmaz. İngiliz «Acaba bir şey unuttummu?» diye bakınır. İskoçyalı ise, başkaları ne unuttu diye aranır.

Yazısız

APANDİSİT

Parise gezmeğe giden adam birden sancılanarak doktora gitti. Doktor onu muayeneden sonra:

— Derhal ameliyat olmalısınız, dedi. Apandisit... Neye öyle inanmıyan gözlerle bıkıyorsunuz bana? Ben mesleğimin ustasıyım... Hem acaba siz, apandisitinizin nerede olduğundan bile haberiniz varmı bakalım?.

Hasta cevap verdi:

— Evet, doktor, Marilyada, beni ameliyat eden operatörün çöp kutusunda.

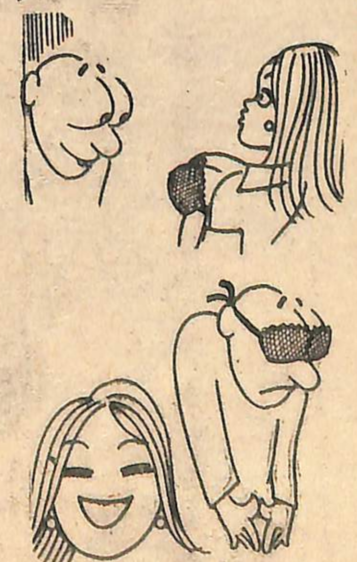
YENİ OYUNCU

İki adam briç oynuyordu. Biri son derece kötü oynuyordu. Arkadaşı, kaba davranmamağa çalışarak:

— Acaba ne zaman öğrendiniz bu oyunu? diye sordu.

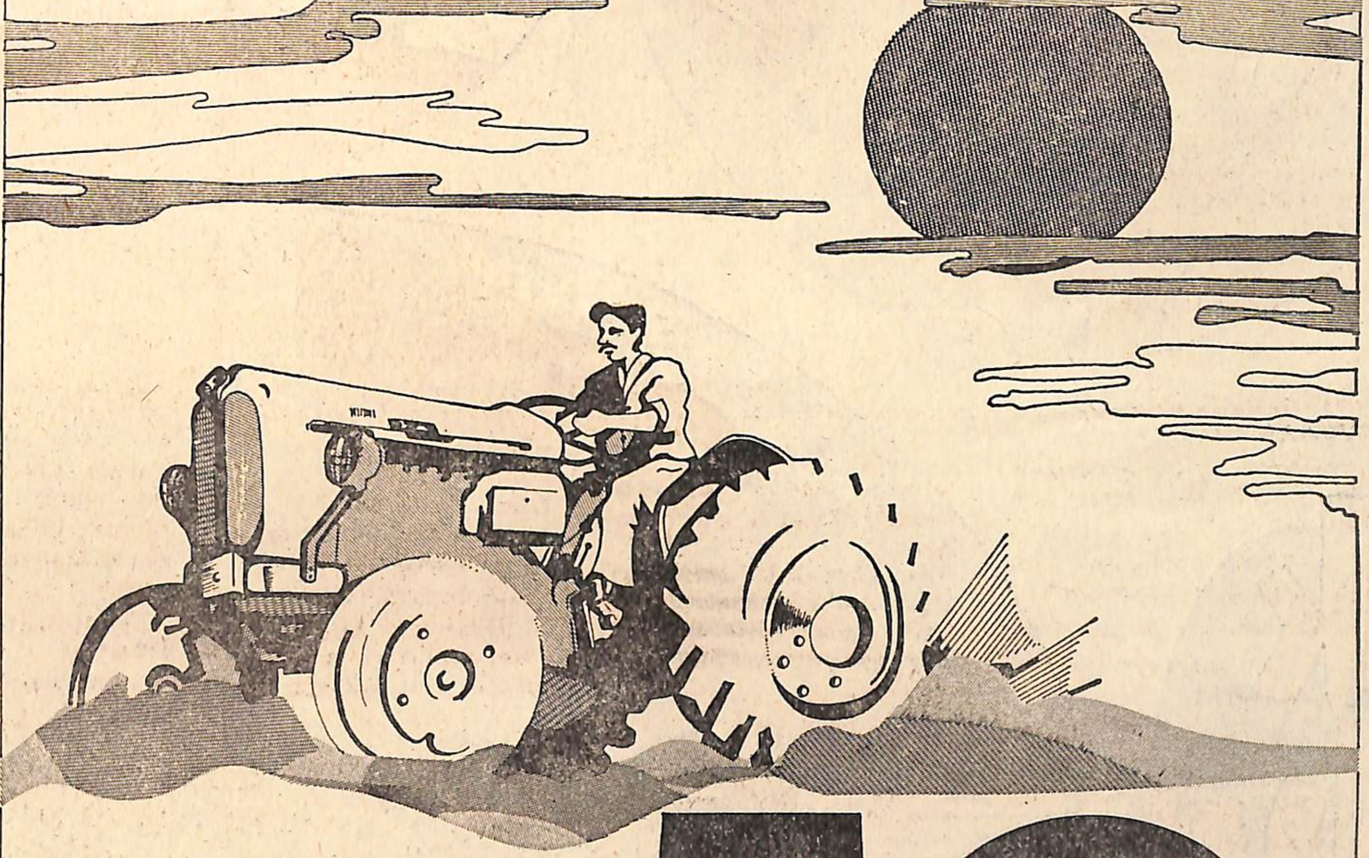
Diğeri, biraz şaşkın:

— Bu gün, dedi. Ama saat kaçta, onu size kesin olarak söyliyemiyeceğim.

Yazısız

YURT EKONOMİSİNİN
TEMEL DAYANAĞI

50
milyarı
aşan plâsmanları ile...

T.C. ZİRAAT BANKASI

(Basın: 60053 — 20135 — 99)

–SIRT ÇEVİRDİ.. BENDEN HOŞLANMADI GALİBA!

Akbaba

